

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปริญาณิพนธ์
ของ
ณิชพัชร์ วงศ์สุวรรณ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
พฤษภาคม 2553

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปริญญาานิพนธ์
ของ
ณิชาพัชร วงศ์สุวรรณ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทคัดย่อ
ของ
ฉนิชาพัชร วงศ์สุวรรณ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2553

ณิชาพัชร วรศักดิ์สุวรรณ. (2553). *ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา*

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รศ.ดร. อัจฉรา วัฒนานรงค์, อาจารย์ ดร. สุพร ตั้งสมรพงษ์.

ความมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ จำแนกตามเพศ ชั้นปี และกลุ่มสาขาวิชา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ประกอบด้วยนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ปีการศึกษา 2552 รวมทั้งสิ้น 406 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 45 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .947 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ยกเว้นด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์
3. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ ยกเว้นด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์
4. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในกลุ่มสาขาวิชาต่างกัน เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

STUDENTS' OPINIONS ON STUDENT ACTIVITY PARTICIPATIONS
AT RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

AN ABSTRACT
BY
NICHAPHACH WONGSUWAN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University
May 2010

Nichaphach Wongsuwan. (2010). *Students' Opinions on Student Activity Participation at Rajamangala University of Technology*. Master thesis, M.Ed.(Higher Education).

Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr.Achara Wattananarong, Dr.Suwaporn Tungsomworapongs.

The purposes of this research were to study and to compare the students' opinions on student activity participation at Rajamangala University of Technology in 5 aspects : academic, sports, social volunteer, arts and culture and student human relation, in overall and each aspect, classified by gender, year of study and major subject. The samples were 406 undergraduate students enrolled in the first semester of the 2009 academic year. The instrument used in the study was a Likert's five -point rating scale questionnaire of 45 items with the reliability of .947. Data were analyzed by means, standard deviation,a t-test, one way analysis of variance and Scheffe' method.

The results revealed that :

1. The students agreed with participating student activity in overall and each aspect at a high level.

2. There was a significant difference between the opinions of male and female students on participating students activity in overall. When considered in each aspect, it was found that there was a significant difference in the aspects of social volunteer and arts and culture, except the the aspects of academic, sports and student human relation.

3. There was no significant difference between the students with different year of study on participating students activity in overall. When considered in each aspect, it was found that there was a significant difference in the aspects of arts and culture and student human relation, except the aspects of academic, sports and social volunteer.

4. There were no statistically significant difference between the opinions of students with different study field on participating student activity in overall and each aspect.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ของ

ธินาพัชร์ วงศ์สุวรรณ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2553

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา วัฒนาณรงค์)

(อาจารย์ ดร.จรรุวรรณ สกุลคู่)

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์)

(รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนาณรงค์)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คำรณ สุนทรานนท์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนาณรงค์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ท่านทั้งสองได้กรุณาใช้เวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนให้คำแนะนำในการทำวิจัยตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.อรรถพงษ์ โปธิสุข อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คำรณ สุนทรานนท์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ทรงคุณค่ายิ่งในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิและเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามในการทำปริญญานิพนธ์สำหรับการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ในภาควิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันทรงค่าแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ ดร.นายุทธ สงค์ธนาพิทักษ์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รวมทั้งผู้บริหารและคณาจารย์ทุกท่าน ที่มีส่วนช่วยให้การทำปริญญานิพนธ์มีอุปสรรคน้อยลง อำนวยความสะดวกในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและขอให้นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ นิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษรุ่น 13 สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ให้กำลังใจตลอดมาและขอขอบคุณครอบครัวที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจอันสำคัญยิ่งในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอบคุณทุกท่านที่ไม่สามารถกล่าวนามได้ทั้งหมด ที่มีส่วนช่วยเหลือในการสนับสนุนและให้กำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงได้จากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นการบูชาพระคุณบิดามารดา ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกๆท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ถ่ายทอดวิชาความรู้ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้

ณิชาพัชร์ วงศ์สุวรรณ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา.....	8
คุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมต่อพัฒนาการของนักศึกษา.....	9
แนวคิดและปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษา.....	11
วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา.....	13
ประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย.....	15
แนวทางในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา.....	20
ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา.....	24
ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา.....	25
ประวัติความเป็นมาและนโยบายในดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	28
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	31
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	31
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะความมุ่งหมายของการวิจัย.....	50
ความมุ่งหมายในการวิจัย.....	50
วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
สรุปผลการวิจัย.....	51
การอภิปรายผล.....	51
ข้อเสนอแนะ.....	57
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	57
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	58
บรรณานุกรม.....	59
ภาคผนวก.....	65
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	66
ภาคผนวก ข หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	74
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ ของแบบสอบถาม.....	79
ภาคผนวก ง คำอำนาจจำแนกเป็นรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ..	81
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	83

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา.....	31
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	36
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน.....	37
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกิจกรรมวิชาการ เป็นรายชื่อ.....	38
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกิจกรรมกีฬา เป็นรายชื่อ.....	39
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ เป็นรายชื่อ.....	40
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม เป็นรายชื่อ.....	41
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ เป็นรายชื่อ.....	42
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ.....	43
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	43

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา.....	44
12 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ.....	45
13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	46
14 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่.....	47
15 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่.....	47
16 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่.....	48
17 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา.....	49

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

"การศึกษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยมและคุณธรรมของบุคคล เพื่อให้เป็นพลเมืองดี มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เมื่อบ้านเมืองประกอบไปด้วยพลเมืองที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ การพัฒนาประเทศชาติก็ย่อมทำได้โดยสะดวกราบรื่นได้ผลที่แน่นอนและรวดเร็ว" พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (กรมวิชาการ.2527: 298) ซึ่งการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา นักศึกษาซึ่งจะสำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิต เป็นความหวังและพลังในการสืบทอดและสร้างสรรค์สังคม บัณฑิตที่มีคุณภาพย่อมจะเป็นหลักประกันความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ สถาบันอุดมศึกษา มีภารกิจหลักที่จะต้องพัฒนานักศึกษาอย่างมีระบบ นักศึกษาจะต้องได้รับการถ่ายทอดวิชาความรู้ ได้รับการฝึกฝน อบรมทักษะเพื่อเสริมสร้างความรู้ความสามารถ รวมทั้งได้รับการปลูกฝังเจตคติอันดีงาม มีจิตสำนึกที่จะปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่วนรวม โดยการผลิตบัณฑิตมีจุดมุ่งหมาย 2 ประการ คือ ประการแรก การพัฒนาวิชาชีพ (Professional Development) กล่าวคือ เป็นบุคคลที่มีความเก่งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ มีความรู้ความสามารถเฉพาะศาสตร์ต่างๆตามหลักสูตรในสาขาที่เรียน อีกประการหนึ่งคือ การพัฒนาทักษะชีวิต (Life Skills) เป็นการพัฒนาบุคลิกภาพ จริยธรรม การประพฤติปฏิบัติอยู่ในศีลธรรมอันดีและเสียสละเพื่อส่วนรวม (ทบวงมหาวิทยาลัย.2543: 9)

เป้าหมายและทิศทางในการพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 10 คือ พัฒนาคุณภาพคนในทุกมิติอย่างสมดุลทั้งจิตใจ ร่างกาย ความรู้และทักษะความสามารถ เพื่อให้เพียบพร้อมทั้งด้านคุณธรรมและความรู้ ซึ่งจะนำไปสู่การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล รอบคอบและระมัดระวังด้วยจิตสำนึกในศีลธรรมและคุณธรรมทำให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและสามารถตัดสินใจโดยใช้หลักความพอประมาณในการดำเนินชีวิตอย่างมีจริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริต อดทนขยันหมั่นเพียร อันจะเป็นภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีเพื่อให้คนพร้อมเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี และมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่นและสังคมที่สงบสันติสุข (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ.2550-2554.2551: ออนไลน์) จากเป้าหมายและทิศทางดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาจึงใช้กิจกรรมนักศึกษาเป็นกลไกในการเพิ่มพูนประสบการณ์และทักษะให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาด้านต่างๆ อย่างมีคุณภาพนอกเหนือไปจากกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยการส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมกับความถนัดและความต้องการของนักศึกษา โดยจัดขึ้นในรูปแบบของกิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมนอกหลักสูตร โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ ดังที่ สุพรรณ ตั้งสมรพงษ์ (2542: 75 -76) ได้กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้นำทางภูมิปัญญาของสังคม ต้องไม่ทำหน้าที่เพียงถ่ายทอดความรู้ที่เป็นทักษะวิชาชีพให้แก่บัณฑิตศึกษาเท่านั้น เพราะการเรียนรู้จากชั้นเรียนไม่เพียงพอสำหรับการศึกษาในยุคนี้ ซึ่งการพัฒนาบัณฑิตให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคมนั้น

ยังมีองค์ประกอบอื่นๆ ที่มีส่วนสำคัญในการสร้างเสริมเติมเต็มให้กระบวนการจัดการศึกษาดังกล่าวประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้

กิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์ ซึ่งทักษะและประสบการณ์หลายอย่างไม่สามารถเรียนรู้ได้ในชั้นเรียน (คณะกรรมการการอุดมศึกษา.2545: คำนำ) กล่าวคือ นอกเหนือกิจกรรมทางด้านวิชาการแล้ว มหาวิทยาลัยยังต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษารู้จักคิดและสร้างสรรค์กิจกรรมในแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย เพราะประสบการณ์ต่างๆที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษานั้น เป็นสิ่งจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในสังคมค่อนข้างมาก ซึ่งผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์ที่มีคุณค่ามากมายหลายประการ ดังนั้นเมื่อนักศึกษาเข้ามาทำกิจกรรม จึงต้องทำความเข้าใจกับตนเองว่า ในฐานะนักศึกษา การเรียนต้องถือว่ามีค่ามากที่สุด และกิจกรรมนักศึกษาถือเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยพัฒนาและเพิ่มศักยภาพให้นักศึกษามีคุณลักษณะของความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ได้ (สำนักกิจการนักศึกษา.2551:ออนไลน์) กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนานักศึกษาช่วยเสริมเติมเต็มนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความสามารถ มี วิจารณ์ญาณ เสียสละ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีสุขภาพพลานามัยที่ดี ซึ่งพัฒนาโดยการบูรณาการกิจกรรมนักศึกษากับการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543: 173) ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัย (2543: 10) ได้กำหนดประเภทของกิจกรรมนักศึกษาออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ กิจกรรมส่วนกลาง กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมนันทนาการ

งานกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ มุ่งส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ แต่ในทางปฏิบัติจริงนั้นมีปัญหาอยู่ค่อนข้างมาก ดังที่ สุธรรม อารีกุล (2541: 96) ประมวลความคิดเห็นต่างๆจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ นักการเมือง นักการศึกษา ผู้ประกอบการธุรกิจเอกชน นักปกครองและสื่อมวลชนที่ได้กล่าวถึงกิจกรรมนักศึกษาว่า ระบบอุดมศึกษาไม่ยอมรับกิจกรรมของนิสิต นักศึกษาว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาบุคคล โดยแท้ที่จริงนั้นกิจกรรมนักศึกษาทำให้นักศึกษาได้เห็นถึงความเป็นไปของสังคมในกรอบที่กว้างขึ้น ได้รู้ปัญหาของสังคมภายนอก รู้ว่าสิ่งที่เรียนมาไม่ได้เรียนเพื่อตัวเองเท่านั้นแต่เรียนเพื่อคนอื่นด้วย เพราะได้เห็นสภาพปัญหาที่แท้จริง ซึ่งผู้ที่ทำกิจกรรมจึงเป็นผู้ที่มีโอกาสได้ฝึกงานที่ดีที่สุด นอกจากนี้ทบวงมหาวิทยาลัย (2543: 33-34) ได้ประเมินผลกิจกรรมนักศึกษา ทำให้ทราบถึงปัญหาต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาด้านนักศึกษาที่ทำกิจกรรม นักศึกษามีเวลาว่างในการทำกิจกรรมไม่ตรงกัน เนื่องจากระบบการเรียน จึงส่งผลต่อการบริหารและประสานความร่วมมือในการทำงาน คือ ขาดความต่อเนื่อง และขาดผู้รับผิดชอบที่แน่นอน

2. ปัญหาด้านนักศึกษาทั่วไปสนใจเข้าร่วมกิจกรรมน้อย ทั้งนี้เพราะมีนักศึกษาจำนวนหนึ่งไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรม และอีกจำนวนหนึ่งที่สนใจกิจกรรม แต่ไม่มีเวลา เนื่องจากระบบการเรียน นอกจากนี้สภาพเศรษฐกิจและสังคมที่ทำให้ทุกคนต้องแข่งขันกัน เพื่อการมีงานทำ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนในชั้นเรียนมากกว่าที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

3. ปัญหาด้านอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรม อาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความรู้สึกว่าการมาช่วยงานกิจกรรมนักศึกษา ทำให้ตนเองต้องสูญเสียเวลาที่จะแสวงหาความก้าวหน้าด้านอื่น จึงสมัครใจมาช่วยงาน กิจกรรมศึกษาน้อย เว้นแต่อาจารย์ผู้นั้นจะมีใจรักงานกิจกรรมจริงๆ อีกทั้งอาจารย์ที่ปรึกษามีภาระงานอื่นด้วยจึงมีเวลาให้คำปรึกษากิจกรรมน้อยไป นอกจากนี้อาจารย์ที่ปรึกษาบางท่านยังไม่ทราบกฎระเบียบการทำกิจกรรมนักศึกษาจึงทำให้งานไม่คล่องตัว

4. ปัญหาด้านอาจารย์ทั่วไปเข้าร่วมกิจกรรมน้อยหรือไม่เข้าร่วมด้วยเลย เนื่องจากมีภาระงานสอนงานบริหารและงานอื่นๆ ที่เวลาว่างไม่ตรงกับการจัดกิจกรรม และบางท่านไม่สนใจและไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

5. ปัญหาด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวก งบประมาณที่มาจากค่าบำรุงสโมสรนักศึกษา มีจำนวนจำกัด ถึงแม้บางโครงการจะได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากทบวงมหาวิทยาลัย แต่ก็มีจำนวนไม่มากนัก เพราะสโมสรนักศึกษาที่ขอรับการสนับสนุนจากทบวงมหาวิทยาลัยมีจำนวนมาก นอกจากนี้จำนวนชมรมที่มีมากในแต่ละสถาบัน ทำให้งบประมาณจากค่าบำรุงสโมสรนักศึกษาไม่เพียงพอ ทำให้นักศึกษาที่ทำกิจกรรมต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งเพื่อหารายได้หรือรับบริจาคเงินและข้าวของเพื่อมาจัดกิจกรรม ดังนั้นเวลาการจัดและดำเนินกิจกรรมจึงเหลือน้อย นอกจากนี้กฎระเบียบในการขอใช้สิ่งอำนวยความสะดวกก็เป็นปัญหาที่ทำให้นักศึกษาที่ทำกิจกรรมเกิดความเบื่อหน่าย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เปิดทำการสอนในระดับปริญญาตรี ประกาศนียบัตรบัณฑิต ปริญญาโท และปริญญาเอก มีนักศึกษารวมจำนวนทั้งสิ้น 24,327 คน ประกอบด้วย 10 คณะ 1 วิทยาลัย ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และวิทยาลัยการแพทย์แผนไทย มีนโยบายส่งเสริมงานกิจกรรมนักศึกษาควบคู่กับงานด้านการเรียนการสอนในสายวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสบการณ์ต่อการสร้างงาน และเสริมสร้างสังคม รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวมและการสร้างความพร้อมต่อการปฏิบัติงานในอนาคตโดยส่งเสริมให้นักศึกษาได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ส่งเสริมการเป็นสมาชิกผู้พัฒนาสังคมประเทศชาติที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งการจะเดินทางไปสู่จุดนี้ได้ สิ่งสำคัญนักศึกษาต้องอยู่ในภาวะแวดล้อมที่กระตุ้นให้เกิดความเจริญเติบโตทางด้านสติปัญญา วิธีคิดทัศนคติ ค่านิยม การตัดสินใจ การควบคุมอารมณ์ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมรอบข้าง สามารถดำรงตนเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เป็นที่ยอมรับนับถือของบุคคลรอบข้าง และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ประสบผลสำเร็จ ดังนั้นการที่จะพัฒนานักศึกษาให้เกิดศักยภาพในทุกด้านนั้น จำเป็นจะต้องใช้กิจกรรม นักศึกษามาเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมและพัฒนา เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงจากกิจกรรม และนำไปปฏิบัติในชีวิตจริงได้ กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี:2550: 109)

จากการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่างๆ ดังกล่าว พบว่า มีปัญหาในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ดังข้อมูลจากการสัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมณฑลชัยภูมิ ที่กล่าวว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ 1) องค์การนักศึกษา ซึ่งเป็นผู้ดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ขาดความรู้ ขาดประสบการณ์ จึงต้องปรึกษาหารือขอข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา ก่อน 2) นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม ไม่ค่อยให้ความร่วมมือเพราะกิจกรรมจะทำให้มีผลกระทบกับการเรียน เนื่องจากมีการเรียนการสอนในเวลาเดียวกันกับการเข้าร่วมกิจกรรม 3) อาจารย์ผู้สอน ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษไม่ค่อยมีเวลาให้มากนัก เนื่องจากมีการงานสอนและยังมีงานส่วนอื่นๆ อีก (ยุพา มาระสุตร์.2551: สัมภาษณ์) และจากการสัมภาษณ์นักศึกษาชั้นปีต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑลชัยภูมิ พบปัญหาและอุปสรรคจากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่างๆ บางกิจกรรมนักศึกษาสนใจเข้าร่วมกิจกรรมน้อย เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ไม่มีความน่าสนใจ เน้นความเป็นวิชาการมากเกินไป เช่น กิจกรรมวิชาการ นักศึกษาจึงเกิดความเบื่อหน่าย (ทัศนีย์ เกตุขุนทด; และชนารัญญ์ สุวรรณน้อย.2551: สัมภาษณ์) นอกจากนี้นักศึกษาไม่ทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากกิจกรรมนั้นๆ ทำให้นักศึกษาไม่เห็นถึงความสำคัญของกิจกรรมและไม่เข้าร่วมในที่สุด (ชนาภรณ์ เข้มกลัด; และสมชาย เมฆฉาย.2551: สัมภาษณ์) ส่วนบางกิจกรรมนักศึกษาไม่มีประสบการณ์จึงไม่สนใจ เช่น กิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ (สุรารัตน์ ทรงรัมย์; และพรพรรณ ชานุชัยมิ่งขวัญ.2551: สัมภาษณ์) นอกจากนี้กิจกรรมส่วนใหญ่ยังคงมีรูปแบบเดิมๆ ซ้ำๆ เช่น กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ซึ่งกิจกรรมไม่มีความหลากหลายและไม่ค่อยสนุกสนาน (สุภัค ห่วงมณี; และทัศนีย์ เกตุขุนทด.2551: สัมภาษณ์) และสาเหตุประการสำคัญคือกิจกรรมไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาประกอบกับประชาสัมพันธ์ที่ล่าช้าและไม่ทั่วถึง ทำให้นักศึกษาทราบวันและเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรมช้าและไม่ได้เตรียมความพร้อมก่อนที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ (คณิดา เกตุสุวรรณ; และพัชราภรณ์ ส่องศรี.2551: สัมภาษณ์)

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑลชัยภูมิ ซึ่งผลของการวิจัยในครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในการวางแผน ปรับปรุง แก้ไขและเสนอแนะแนวทาง เพื่อพัฒนารูปแบบในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาให้เหมาะสมกับความถนัดและความสนใจของนักศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย คือ

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑลชัยภูมิ โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมณฑลชัยภูมิโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปี และกลุ่มสาขาวิชา

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ในการวางแผน ปรับปรุง แก้ไขและพัฒนากิจกรรมนักศึกษา ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างสมบูรณ์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ให้เหมาะกับความถนัดและความสนใจของนักศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระดับปริญญาตรี ภาคปกติที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 และสูงกว่า ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จาก 3 กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวนทั้งสิ้น 23,521 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ แบ่งเป็น

1.1.1 เพศชาย

1.1.2 เพศหญิง

1.2 ชั้นปี แบ่งเป็น

1.2.1 ชั้นปีที่ 1

1.2.2 ชั้นปีที่ 2

1.2.3 ชั้นปีที่ 3

1.2.3 ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า

1.3 กลุ่มสาขาวิชา แบ่งเป็น

1.3.1 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์

1.3.2 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

1.3.3 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมทางวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 และสูงกว่า ภาคปกติ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2. ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง ความรู้สึก ความนึกคิดต่อสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้และประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จากกิจกรรมที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่

2.1 กิจกรรมวิชาการ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสในการพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาการได้ตรงกับความต้องการและความสนใจของนักศึกษา ส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และพัฒนาให้นักศึกษาให้มีลักษณะเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังสามารถนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ต่างๆไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการทำงานในอนาคต ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มหาวิทยาลัย สโมสรนักศึกษาส่วนกลาง สโมสรนักศึกษาส่วนคณะ และชมรม/กลุ่มกิจกรรมต่างๆของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน ซึ่งเป็นการแสดงถึงศักยภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัยหรือความก้าวหน้าทางวิชาการ

2.2 กิจกรรมกีฬา หมายถึง กิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาเกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลายความตึงเครียดและออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีน้ำใจเป็นนักกีฬา สามารถพัฒนาบุคลิกภาพและสมรรถภาพทางด้านร่างกายและจิตใจของนักศึกษา ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัย สโมสรนักศึกษาส่วนกลาง สโมสรส่วนคณะ และชมรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเล่นกีฬา มีเจตคติที่ดีต่อการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

2.3 กิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาและทำประโยชน์แก่สังคม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัย สโมสรนักศึกษาส่วนกลาง สโมสรส่วนคณะ และชมรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จัดขึ้นเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาสาพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่น รู้จักวางแผนงานอย่างเป็นระบบ พัฒนาทักษะในการทำงานเป็นกลุ่ม เสริมสร้างความสามัคคีในการทำกิจกรรม มีความอดทนและเสียสละ สามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีเหตุผล มีความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาชุมชน ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้และเข้าใจสภาพที่แท้จริงของสังคมจากประสบการณ์ตรง

2.4 กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อสาดิตหรือกิจกรรมนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การละเล่นพื้นเมือง กิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและท้องถิ่น กิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัย สโมสรนักศึกษาส่วนกลาง สโมสรส่วนคณะ และชมรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะทางศิลปวัฒนธรรมและทางด้านสุนทรียภาพ ปลูกฝังให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเผยแพร่ด้วยการปฏิบัติจริง สืบสาน

ศิลปวัฒนธรรมสู่สังคมด้วยค่านิยมที่ถูกต้อง ส่งเสริมให้นักศึกษารู้คุณค่า ความสำคัญและเกิดความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรม อันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดั่งามของชาติ

2.5 กิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ หมายถึง กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความรัก ความผูกพัน ความภาคภูมิใจ ความสามัคคีในการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัย สโมสรนักศึกษาส่วนกลาง สโมสรส่วนคณะ และชมรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จัดขึ้นเพื่อพัฒนาให้นักศึกษาเกิดความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยหรือระหว่างนักศึกษาในคณะหรือรุ่นพี่กับรุ่นน้อง ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ รวมถึงการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาใหม่ต่อการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย เช่น กิจกรรมการรับน้องใหม่ การประชุมเชียร์ เป็นต้น

3. กลุ่มสาขาวิชา หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่การสอนตามหลักสูตรสาขาวิชาต่างๆ ในงานวิจัยนี้ หมายถึง คณะที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีมี 10 คณะ จำแนกออกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา ได้แก่

3.1 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะศิลปศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

3.2 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะวิศวกรรมศาสตร์

3.3 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ได้แก่ วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา
2. คุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมต่อพัฒนาการของนักศึกษา
3. แนวคิดและปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษา
4. วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา
5. ประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย
6. แนวทางในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา
7. ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
8. ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
9. ประวัติความเป็นมาและนโยบายในดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยนักศึกษาหรือสถาบัน เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆด้วยความสมัครใจ และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาไม่มีผลในการนับหน่วยกิตหรือคะแนนใดๆ อันจะช่วยให้นักศึกษาเลื่อนชั้นหรือสำเร็จการศึกษา (Jamias.1969: 58) ซึ่งสอดคล้องกับวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 145) ที่ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่าเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ นอกเหนือไปจากสิ่งที่บังคับให้ทุกคนต้องเรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าว ต้องเป็นไปโดยสมัครใจของนักศึกษา และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนในวิชาหนึ่งวิชาใด ซึ่ง กู๊ด (Good.1973: 10) กล่าวว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นโปรแกรมและการดำเนินงานที่นักศึกษาหรือสถาบันจัดขึ้น เพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้และส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ ซึ่งเปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความสามารถ และสร้างความสนใจให้กับนักศึกษา โดยอยู่ในความดูแลของสถานศึกษา สอดคล้องกับ ธิตารัตน์ บุญนุช (2543: 3) กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษา เป็นการจัดกิจกรรมขององค์กรต่างๆ ที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีการเสริมสร้างประสบการณ์ สร้างความสัมพันธ์ขั้นพื้นฐานให้กับนักศึกษา โดยการศึกษาแบบประชาธิปไตย ที่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานที่จะส่งผลให้เป็นคนที่มีคุณค่าของสังคม นอกจากนี้ ทบวงมหาวิทยาลัย (2545: 6) ได้ให้ข้อคิดเพิ่มเติมว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมเพิ่มเติมให้นิสิตนักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความสามารถ เสียสละ มีวิจรรณญาณ มีคุณธรรม จริยธรรม และสุขภาพพลานามัยแข็งแรงหรืออีกนัยหนึ่งคือเป็นคนที่มีสมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ

สรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆ ของนักศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างประสบการณ์ให้กับนักศึกษา โดยเป็นกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นและกิจกรรมที่นักศึกษาจัดขึ้นเองตามความสนใจและความถนัดของนักศึกษา โดยไม่มีผลต่อคะแนนในวิชาใดๆ

คุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมต่อพัฒนาการของนักศึกษา

สำเนาวิชา จรรยาบรรณ (2538: 113) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา ไว้ดังนี้

1. ความสำคัญต่อนักศึกษา นักศึกษาโดยทั่วไปเป็นคนหนุ่มสาวที่มีกำลังทั้งทางด้านร่างกายและด้านความคิด มีความอยากรู้อยากเห็น และเป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสังคมด้วยใจอันบริสุทธิ์ กิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรจะช่วยตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี คือ

1.1 ช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ

1.2 ช่วยให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

1.3 ช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้พลังทางด้านร่างกาย และความคิดเพื่อทำสิ่งเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสถาบันการศึกษา และต่อประเทศชาติ

2. ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา การทำงานระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในกระบวนการกิจกรรมนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่น และมีความเข้าใจอาจารย์และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น กิจกรรมศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์และด้านกีฬา จึงเป็นส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียงของสถาบันอุดมศึกษา

3. ความสำคัญต่อประเทศ ในแต่ละปีนักศึกษาได้ออกไปพัฒนาชนบทในถิ่นทุรกันดาร ได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง เช่น โรงเรียน สะพาน ฝายน้ำล้น ถังเก็บน้ำฝน เป็นต้น นอกจากนี้ยังช่วยให้ประชาชนในชนบทเข้าใจด้านการประกอบอาชีพ ด้านเกษตรกรรมแผนใหม่ ด้านการศึกษา และการสาธารณสุข เพื่อช่วยให้ชาวชนบทมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา มีบทบาทสำคัญในการทำนุบำรุงพัฒนาและเผยแพร่วัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านกีฬาช่วยให้นักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนของชาติ มีร่างกายแข็งแรง ซึ่งจะเป็นทรัพยากรสำคัญในการพัฒนาประเทศ

นอกจากนี้ ปราโมทย์ โชติมงคล (2541: 14) กล่าวว่าหลักการสำคัญของกิจกรรมศึกษานั้น เป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรม และการเรียนรู้จะส่งผลในตัวนักศึกษาจนเกิดเป็นคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งกิจกรรมนักศึกษาเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เรียนรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง เสริมสร้างความเป็นประชาธิปไตย รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม ได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่ดี ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพ ส่วน แพ็ควูด

(Packwood.1977: 156) ได้กล่าวถึงความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาว่า กิจกรรมจะช่วยพัฒนานักศึกษาในส่วนที่ไม่อาจจัดหรือสอนในห้องเรียนได้ และยังเป็นเครื่องช่วยให้นักศึกษาได้เติบโตเป็นพลเมืองที่ดีในสังคมประชาธิปไตย

ขณะที่ ยีเกอร์ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2530:144;อ้างจาก Yeager.1959: unpagged) ได้ให้แนวคิดและสนับสนุนแนวคิดของกิจกรรมนักศึกษาว่า กิจกรรมนักศึกษาในสถานศึกษาและชุมชนนั้นจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมความสนใจ และความต้องการของนักศึกษาแต่ละคน เพื่อให้มีพัฒนาการและสัมฤทธิ์ผลสูงสุด นอกจากนี้ยังช่วยสร้างนักศึกษาให้เป็นสมาชิกที่ดีและมีประโยชน์ต่อสังคม นอกจากนี้ สำนักกิจการนักศึกษา (2551: ออนไลน์) ยังได้กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่มหาวิทยาลัยจัดให้มีขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษา ได้รู้จักสนิทสนมปรึกษาหารือร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือกันทางด้านวิชาการ อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของนักศึกษา โดยมีอาจารย์ประจำชมรม นักศึกษาคอยแนะนำและให้คำปรึกษาเพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมของนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเดินไปในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม นอกจากกิจกรรมทางด้านวิชาการแล้ว มหาวิทยาลัยยังส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษารู้จักคิดและสร้างสรรค์กิจกรรมในแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย ซึ่งประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคตค่อนข้างมาก เนื่องจากสังคมทุกวันนี้ไม่ต้องการแต่เพียงคนเก่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพและวิชาชีพชีวิต จึงถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ ผลจากการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษาทำให้ได้รับประโยชน์ที่มีคุณค่ามากมายหลายประการดังนี้

1. โลกทัศน์ของตนเองกว้างมากขึ้น เมื่อเราได้มีโอกาสทำงานร่วมกับบุคคลอื่น จะทำให้เราได้รับความคิดแปลกใหม่อันเนื่องมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน การได้ถกเถียงจากการประชุม อันจะส่งผลให้เป็นคนที่ไม่ยึดมั่นถือมั่นในตนเองมากเกินไป ขณะเดียวกันทำให้ได้แง่คิดในหลายมุมมอง ซึ่งเป็นการพัฒนาสติปัญญาไปในตัว

2. การค้นพบและรู้จักตนเองมากขึ้น เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมจะทำให้ได้มีโอกาสประเมินตนเองไปในตัวว่าจุดเด่น จุดด้อยของบุคคลนั้นมีอะไรบ้าง บางคนจะทราบได้เลยว่า อันที่จริงแล้วตัวเองมีความถนัดอะไร ชอบอะไร เช่น บางคนอาจจะพบว่าชอบทำงานด้านการวางแผน ด้านทักษะการพูด ด้านติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นๆ ฯลฯ แต่ขณะเดียวกันก็อาจจะพบว่า ตัวเองอาจเป็นคนแข็งกระด้างจนเกินไปเป็นคนคิดมากเข้ากับใครๆ ได้ยาก ซึ่งหากบุคคลนั้นไม่เข้าร่วมกิจกรรมอาจจะทำให้รู้จักตนเองช้าเกินไป ทำให้โอกาสการพัฒนาจุดด้อยพลอยช้าตามไปด้วย

3. ความสามารถในการบริหารเวลา ในยุคปัจจุบันเวลาถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่าเป็นอย่างมาก คนที่บริหารเวลาได้เก่ง ย่อมได้รับสิ่งที่มีค่าต่อตนเองมากกว่าผู้อื่นทั้งที่ในแต่ละวันทุกคนจะมีเวลา 24 ชั่วโมงเท่ากัน การเข้าร่วมดำเนินกิจกรรมจะทำให้รู้จักแบ่งเวลา ในแต่ละกิจกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม เช่น ต้องมีเวลาให้แก่ตนเองในกิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมร่วมหลักสูตร เรื่องส่วนตัว กิจกรรมครอบครัวและกิจกรรมนักศึกษาที่ตนต้องรับผิดชอบ การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะชี้ให้เห็นว่า ถ้าต้องทำหลายสิ่งหลายอย่างในเวลาเดียวกัน บุคคลจะมีศักยภาพในการดำเนินการเพียงใด

4. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ในการเข้าร่วมกิจกรรมบุคคลจะมีอิสระในการคิดและตัดสินใจด้วยตัวเองมากขึ้น แต่กระนั้นก็ตามในโลกของการทำงาน บุคคลจำเป็นต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องปรับตนเองให้เข้ากันได้กับบุคคลหลายประเภท เพื่อให้ผลการดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ดังนั้นเมื่อต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีธรรมชาติและลักษณะที่

หลากหลายจะสะท้อนให้เห็นว่าคุณคนนั้นจะสามารถทำงานกับผู้อื่นได้หรือไม่ ซึ่งการทำกิจกรรมจะเป็นโอกาสสำคัญที่ทำให้ได้รู้จักเรียนรู้และเข้าใจในความหมายของความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น คนที่มีความเข้าใจธรรมชาติมนุษย์มากเท่าใดย่อมมีปัญหาน้อยในการทำงานซึ่งกิจกรรมนักศึกษาช่วยในประเด็นนี้ได้มาก

5. การมีพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ การเข้าร่วมกิจกรรมจะสอนให้รู้จักที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักการเป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักทักษะสังคม รู้จักที่จะยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ช่วยปรับแต่งบุคลิกภาพให้ดูดีเสมอ

6. การรู้จักและเข้าใจคำว่าบทบาท และรู้จักการใช้บทบาทที่เหมาะสม ในการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษานั้นแต่ละคนต้องดำรงตำแหน่งในบทบาทใดบทบาทหนึ่ง ในแต่ละบทบาทจะมีหน้าที่และความรับผิดชอบแตกต่างกันไป บางคนมีบทบาทเป็นผู้นำกลุ่ม บางคนมีบทบาทเป็นรองประธาน เกรียงไกร เลขานุการ ไม่ว่าบุคคลจะอยู่ในบทบาทใด ก็ต้องเรียนรู้และเข้าใจในบทบาทของตนเอง ณ เวลานั้น เช่น ในแต่ละวันอาจจะมีการเรียนในฐานะนักศึกษา ฐานะผู้นำนักศึกษา ฐานะศิษย์ของครู ฐานะลูกของพ่อแม่ ดังนั้นถ้าไม่เข้าใจคำว่าบทบาท ก็อาจจะดำเนินสิ่งที่เรียกว่าผิดบทบาท อันจะนำมาซึ่งความขัดแย้งในภายหลัง เพราะฉะนั้นผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ในส่วนนี้เป็นอย่างมาก นอกจากนี้การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้นจะทำให้ได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่ามากมาย แต่บางครั้งก็มิได้ หมายความว่า จะได้รับประสบการณ์ที่มีคุณค่าแก่ตนเองเสมอไป บางคนทำกิจกรรมจนเสียการเรียน เสียเพื่อน เสียคนที่รัก ฯลฯ เพราะไม่รู้จักแบ่งเวลา ไม่รู้จักหน้าที่หลักของความเป็นนักศึกษาคือการเรียน บางคนก็แยกไม่ออกว่าการเรียนกับกิจกรรมอะไรสำคัญกว่ากัน บางคนก็เพลินกับการทำกิจกรรมจนทำให้การเรียนเสียหาย ดังนั้นเมื่อต้องเข้ามาทำกิจกรรมจึงต้องทำความเข้าใจกับตนเองว่าในฐานะนักศึกษาแล้ว การเรียนต้องถือว่ามีค่ามากที่สุด และกิจกรรมนักศึกษา ถือเป็นองค์ประกอบ อย่างหนึ่งซึ่งช่วยพัฒนาและเพิ่มศักยภาพให้นักศึกษามีคุณลักษณะของความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ได้ (สำนักกิจการนักศึกษา.2551: ออนไลน์)

สรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษานั้นมีคุณค่าและความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษาเป็นอย่างมาก ซึ่งนอกจากจะช่วยพัฒนาตัวของนักศึกษาในทุกด้านแล้ว ยังสามารถนำประโยชน์ที่ได้จากกิจกรรมนักศึกษาออกไปพัฒนาสังคมให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

แนวคิดและปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษา

ทพวงมหาวิทยาลัย (2543: 11) ได้กำหนดปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษา ไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมการพัฒนาให้นักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพ และมีศักยภาพในการพัฒนาและแข่งขันในสังคมโลก

2. ปรับปรุงระบบบริหารจัดการอุดมศึกษาให้เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษา

3. สร้างสรรค์ความรู้ในด้านการพัฒนานักศึกษา หรือเอื้อต่อการพัฒนานักศึกษา

4. ส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพตามลักษณะที่พึงประสงค์ โดยพัฒนา กิจกรรมนักศึกษาให้มีความหลากหลายและน่าสนใจ เสริมสร้างประสบการณ์จริงในวิชาชีพและชีวิต

5. ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารทางภาษาและเทคโนโลยี สร้างแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพ
  6. ส่งเสริมให้นักศึกษามีการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน ให้ใช้ชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นแหล่งการเรียนรู้
  7. สนับสนุนกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เห็นคุณค่า และภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
  8. ส่งเสริมการใช้หลักธรรมทางศาสนา เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีจริยธรรม คุณธรรม มีระเบียบวินัย มีสมาธิ อย่างสม่ำเสมอ
  9. จัดให้มีโครงการปฐมนิเทศ บัณฑิตนิเทศ
  10. ฝึกอบรมให้ความรู้ทางด้านดนตรี กีฬา ศาสนา การใช้ชีวิตในสังคม
  11. ส่งเสริมให้นักศึกษาเพิ่มพูนประสบการณ์ด้านการทำงานในระหว่างเรียน
  12. พัฒนาหอพักนักศึกษาให้เป็นแหล่งศึกษา
  13. จัดให้มีสถานที่ออกกำลังกาย เพื่อพัฒนาสุขภาพและนันทนาการ
  14. ปรับปรุงและพัฒนาสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ให้เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษา
  15. สนับสนุนให้อาจารย์บูรณาการวิชาการกับกิจกรรมนักศึกษาเข้าด้วยกัน
- ซึ่ง วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538: 150-151) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับงานกิจกรรมนักศึกษาไว้ 7 ประการ ดังนี้

1. งานกิจกรรมช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนรู้จักตนเองมากขึ้น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ อันเป็นผลทำให้แต่ละคนสามารถพัฒนาการเรียน วิชาการ สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ วุฒิภาวะ สู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
2. งานกิจกรรมช่วยเหลือและส่งเสริมให้นิสิตนักศึกษาจัดตั้งกลุ่ม หรือชมรมที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน โดยไม่คำนึงถึงเพศ เชื้อชาติ ศาสนา หรือความแตกต่างด้านการเมือง
3. การเปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้มีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกับกลุ่ม สามารถเสนอความคิดเห็น แสดงตน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น พัฒนาความเข้าใจร่วมกัน พัฒนาความเป็นผู้นำ เสริมสร้างความสามัคคีระหว่างหมู่คณะ รู้จักการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักฝึกหัดการทำงานอย่างมีระบบและฝึกความคิด การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
4. การอำนวยความสะดวกในด้านการจัดและดำเนินการกิจกรรมนิสิตนักศึกษาโดย
  - 4.1 จัดหาสถานที่เพื่อเป็นศูนย์กลางกิจกรรม สถานที่สำหรับการประชุมพร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อการพิมพ์ การโรเนียว การจัดทำป้ายประกาศต่างๆ รวมทั้งจัดหาหนังสือพิมพ์
  - 4.2 ประสานงานกับภาควิชาหรือหน่วยงานอื่นๆ ในสถาบันเพื่อสนับสนุน หรืออำนวยความสะดวกให้นักศึกษาจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น หน่วยงานรักษาความปลอดภัย ตำรวจหรือจราจร เพื่อช่วยให้งานต่างๆ ดำเนินไปอย่างราบรื่น เรียบร้อย มีอุปสรรคน้อยลง
  - 4.3 จัดหาอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมหรืออาจารย์แนะแนวที่มีประสบการณ์ด้านงานกิจกรรม เพื่อช่วยเหลือให้แนวคิดหรือแนะแนวทางการจัดกิจกรรมให้สามารถจัดได้อย่างเหมาะสม น่าชื่นชมและเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป
5. การพัฒนาให้นักศึกษามีความเป็นไทย รู้จักภาคภูมิใจในความมีเอกลักษณ์ของชาติ

ซึ่งชมศิลปวัฒนธรรม ระเบียบ ประเพณี ดนตรี นาฏศิลป์ไทย

6. การพัฒนานักศึกษาให้มีบุคลิกภาพ มีความสามัคคี มีความประพฤติที่ตรงตามสอดคล้องกับลักษณะวัฒนธรรมของคนไทย และเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ เป็นที่ต้องการของสังคม

7. งานกิจกรรมช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนการสอนและเป็นทางออกหากเกิดข้อขัดข้องใจในการศึกษาก็สามารถใช้กิจกรรมเป็นเครื่องผ่อนคลายความเครียดจากการศึกษาเล่าเรียนได้

ขณะที่ แชมเบอร์และคริสติน (Chamber ;& Christine.1993) กล่าวว่า เป็นกลยุทธ์ในการพัฒนานักศึกษา โดยส่งเสริมให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ต่างๆจากการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษา เพื่อพัฒนาตนเองที่จะนำไปสู่การดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่ง วินสตัน และแมสซาร์ (Winston;& Massaro.1987: 169) ได้กล่าวในทำนองเดียวกันว่า ปรัชญาของกิจกรรม นักศึกษา เป็นรูปแบบหนึ่งของกระบวนการศึกษาของนักศึกษา ซึ่งได้แก่ การพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา การพัฒนาทางด้านการจัดการ และทักษะการตัดสินใจทางอาชีพ

สรุปได้ว่าแนวคิดและปรัชญาของกิจกรรมนักศึกษา มุ่งส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้จนเกิดทักษะและประสบการณ์จากการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งเป็นแนวทางในการผลิตนักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์หรือเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ได้

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

ทบวงมหาวิทยาลัย (2542: 7) ได้ส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาและสนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษา โดยกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนานักศึกษา ไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งด้านบำเพ็ญประโยชน์ ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม กีฬา สัมมนา เพื่อพัฒนากิจกรรมนักศึกษาและ กิจกรรมที่เป็นประโยชน์อื่นๆ

2. ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งค่านิยมในตัวนักศึกษา

3. เพื่อให้ศึกษานำความรู้ทางวิชาการ บริการสร้างสรรค์พัฒนาสังคมให้เกิดความ

เจริญก้าวหน้า ทั้งทางด้านถาวรวัตถุและการดำเนินชีวิต

4. เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนและมีประสบการณ์ตรง ในสภาพที่เป็นจริงของสังคม

5. เพื่อเสริมสร้างค่านิยมด้านความร่วมมือ สามัคคี รับผิดชอบ และเสียสละเพื่อส่วนรวม

6. เพื่อส่งเสริมพลานามัย และพัฒนาบุคลิกภาพ

7. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

ส่วน สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 120 -121) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา

2. เพื่อเป็นการเตรียมนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย

3. เพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ

4. เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

5. เพื่อให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
6. เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่นักศึกษา
7. เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา
8. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สังคม
9. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย
10. เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษา

สำหรับ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 146-147) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพ
2. เพื่อพัฒนาความสามารถในความสัมพันธ์ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น
3. เพื่อทำให้นักศึกษามีความสนใจกว้างขวางขึ้น
4. เพื่อฝึกให้มีความรับผิดชอบ
5. เพื่อฝึกให้หัดปกครองตนเอง เช่น ออกมาในรูปขององค์การบริหารนักศึกษา
6. เพื่อฝึกความคิดและการตัดสินใจ
7. เพื่อพัฒนาสติปัญญา
8. เพื่อให้รักศิลปวัฒนธรรม
9. เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
10. เพื่อให้เพิ่มพูนความรู้ในด้านอาชีพในอนาคต
11. เพื่อให้รู้จักทักษะทางสังคม เช่น มารยาทในการเข้าสมาคม
12. เพื่อให้รู้จักการเสียสละและทำงานให้ส่วนรวม
13. เพื่อให้พัฒนาลักษณะนิสัย และความคิดที่ดี
14. เพื่อให้มีความสามัคคี
15. เพื่อให้พัฒนาความกตัญญูต่อสถาบัน

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (2550: 3) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความเลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี

พระมหากษัตริย์เป็นประมุข

3. เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีคุณธรรม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและระเบียบวินัย

อันดีงาม

4. เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์วัฒนธรรมไทย และความมั่นคงของชาติ
5. เพื่อส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ
6. เพื่อส่งเสริมกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งด้านประสบการณ์ ความคิดและวิชาชีพ
7. เพื่อส่งเสริมพลานามัย และพัฒนาบุคลิกภาพนักศึกษา
8. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักในภาระหน้าที่ที่ตนจะต้องปฏิบัติในการบำเพ็ญประโยชน์และ

อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

9. เพื่อเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบัน

สรุปได้ว่าวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา เป็นเป้าหมายสำคัญที่ทำให้กิจกรรมที่จัดขึ้นสามารถดำเนินไปได้ด้วยดี ทั้งนี้วัตถุประสงค์จะต้องมีขอบเขตที่ชัดเจนและคาดว่าจะสามารถปฏิบัติให้ลุล่วงไปได้ตามที่ตั้งไว้ จึงจะสามารถพัฒนานักศึกษาให้มีศักยภาพในทุกด้าน

ประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า กิจกรรมนักศึกษาที่สำคัญแบ่งออกเป็นประเภทและลักษณะได้ดังนี้ คือ

1. กิจกรรมวิชาการ เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการ โดยการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ทางวิชาการในสาขาที่ตนกำลังศึกษาอยู่ เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา (ธิดารัตน์ บุญนุช.2543: 6) ดังที่ สมชาย บุญญบาล (2541: 85) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ทศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนกลางที่จัดการเรียนการสอนด้านบริหาร ธุรกิจ พบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเห็นว่าการจัดกิจกรรมด้านวิชาการโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ได้แก่ การจัดกิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการเป็นกิจกรรมที่พัฒนานักศึกษาด้านสติปัญญา ประเด็นที่ผู้บริหารกับนักศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก ได้แก่ การจัดกิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการมีอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความรู้ความสามารถในการให้คำปรึกษา ประเด็นที่ผู้บริหารเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก ได้แก่ การจัดกิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ทันเหตุการณ์ตลอดเวลา และประเด็นที่นักศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมาก ได้แก่ การจัดกิจกรรมด้านส่งเสริมวิชาการที่จัดดำเนินการแต่ละโครงการ เช่น นิทรรศการทางวิชาการจัดได้อย่างเหมาะสม และสถาบันได้จัดบรรยายโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพในสาขาที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ ส่วน สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (2544: 10) ได้กล่าวถึงปัญหาและผลกระทบต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. นโยบายของรัฐไม่ได้ให้ความสำคัญเรื่องการพัฒนาการศึกษาอย่างจริงจัง การจัดสรรงบประมาณที่สนับสนุนไม่เหมาะสม รัฐบาลไม่ได้กำหนดค่าน้ำหนักของกิจกรรมนักศึกษาและกิจกรรมวิชาการอย่างชัดเจน

2. ผู้บริหารสถาบันมองข้ามความสำคัญของการจัดกิจกรรม

3. อาจารย์ผู้สอนฝ่ายวิชาการ ไม่ให้ความร่วมมือและจัดแบ่งเวลาให้กับฝ่ายกิจกรรม

4. นักศึกษาไม่เข้าใจหลักการและวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการจัดกิจกรรม

5. อาจารย์ฝ่ายกิจการนักศึกษามีน้อย และขาดการพัฒนา

6. โครงสร้างการบริหาร เป็นส่วนที่แสดงให้เห็นถึงการแบ่งแยกออกจากกันเป็น

ฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจกรรม

7. ขาดแรงจูงใจในการจัดกิจกรรม

8. ความเหลื่อมล้ำของงบประมาณที่ไม่เท่าเทียมกันของฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจกรรม
9. ขาดการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ทราบถึงประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรม
10. สังคมไม่สนับสนุนคนทำกิจกรรม ขาดการยอมรับ แต่ในปัจจุบันเริ่มเปลี่ยนไปแล้ว
11. ครอบครัวไม่สนับสนุนให้นักศึกษาทำกิจกรรม
12. สื่อไม่ส่งเสริมความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา
13. ขาดการสร้างบรรยากาศในการทำกิจกรรมของนักศึกษา

2. กิจกรรมกีฬา เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้นักศึกษาได้ออกกำลังกายระหว่างนักศึกษาภายในสถาบันและนอกสถาบัน เพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างนักศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเล่นกีฬา ปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพและพละนาถัยและความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถักัย เสริมสร้างความสามัคคีในหมู่ นักศึกษาและอาจารย์ อีกทั้งยังเป็นกรช่วยผ่อนคลายความเครียด ทำให้เกิดอารมณ์แจ่มใสและจิตใจ เบิกบาน นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนานักศึกษาในด้านอารมณ์ สังคม ร่างกายและจิตใจ โดยใช้กิจกรรมกีฬา เป็นเครื่องมือ และการเล่นกีฬาช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงของสถาบันให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปอีกด้วย (สำเนาวิ ขจรศิลป์.2538: 127)

ลักษณะของกิจกรรม กีฬาที่ทบวงมหาวิทยาลัยใช้งบประมาณส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา สนับสนุนมี 2 ประเภท คือ (ทบวงมหาวิทยาลัย.2545: 10-11)

(1) กีฬานันทนาการ สนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์เพื่อให้นักศึกษาทั่วไปใช้เล่นกีฬานันทนาการ เรียนรู้ทักษะในการเล่นกีฬาตามความสนใจและสมัครใจในเวลาว่าง เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด และออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ และเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ

(2) การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้ให้การสนับสนุนงบประมาณสมทบเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายแก่นักศึกษาในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ซึ่งมีการจัดปีละ 1 ครั้ง โดยมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมและสมัครใจหมุนเวียนกันรับเป็นเจ้าภาพในแต่ละปี

นอกจากกีฬาใน 2 ประเภทดังกล่าวแล้ว ทบวงมหาวิทยาลัยได้ใช้งบประมาณจากหมวดอื่น สนับสนุนให้นักศึกษาได้เข้าร่วมแข่งขันกีฬาอื่นๆ เช่น การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน กำหนดจัด 2 ปีต่อครั้ง และการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลกมีกำหนดจัด 4 ปีต่อครั้ง เป็นต้น ดังที่ วิวัฒน์ จิตตपालกุล (2541: บทคัดย่อ)ที่ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการแข่งขันกีฬาแต่ละด้าน ดังนี้ 1.การจัดการแข่งขันควรกำหนดปรัชญา โดยมุ่งเน้นความเป็นเลิศด้านกีฬา ส่งเสริมให้นักศึกษาแสดงความสามารถสูงสุดทางด้านกีฬา และส่งเสริมความสามัคคีของนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย 2.นโยบายการจัดการแข่งขันกีฬาควรมุ่งเน้นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และให้นักศึกษาแสดงความสามารถในการเล่นกีฬา 3.การจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยควรมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมสุขภาพและพละนาถัยของนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกาย และให้นักศึกษาสนใจเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา 4.การจัดองค์กรการแข่งขันกีฬา ประกอบด้วย 8 กลุ่ม ดังนี้ คือ กลุ่มกิจกรรมกีฬา กลุ่มกำหนดการ กลุ่มรางวัลที่จัดในการแข่งขัน กลุ่มจัดบันทึกข้อมูล สถิติการแข่งขัน กลุ่มวางระเบียบบุคคลสมบัตินักกีฬา กลุ่มตรวจสุขภาพ กลุ่มงบประมาณ และกลุ่ม

ประชาสัมพันธ์ 5.วิธีจัดการแข่งขัน จัดให้เหมาะสมกับระยะเวลา จำนวนทีมที่เข้าแข่งขัน และใช้กฎกติกาของสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย กำหนดชนิดกีฬาให้สอดคล้องกับกีฬาระดับนานาชาติ จัดกีฬาไม่มากกว่า 22 ชนิดกีฬา แบ่งกลุ่มชนิดกีฬา ดังนี้คือ กลุ่มชนิดกีฬายกน้ำหนัก กลุ่มกีฬาสากล กลุ่มกีฬานันทนาการ และกลุ่มกีฬาท้องถิ่น 6.การประเมินผลการแข่งขันกีฬา ให้มีการประเมินทั้งกระบวนการแข่งขัน ประเมินก่อนการแข่งขัน ระหว่างการแข่งขัน และสิ้นสุดการแข่งขัน ซึ่ง สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2537: 88) ได้กล่าวถึงปัญหาที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาไว้ว่า นักศึกษาที่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยเป็นกลุ่มที่ชอบทำกิจกรรมนักศึกษาประเภทต่างๆ เช่น กิจกรรมส่วนกลาง กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม กีฬา และบำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น เนื่องจากปัจจุบันนักศึกษากลุ่มนี้มีสัดส่วนน้อยลง ทำให้นักศึกษาที่ทำกิจกรรมมีจำนวนน้อยลงตามไปด้วย นักศึกษาที่เป็นกรรมการชมรมกิจกรรมนักศึกษาจึงต้องทำงานมากขึ้น ต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมมาก นักศึกษาบางคนให้ความสำคัญกับกิจกรรมนักศึกษามาก จนทำให้มีปัญหาทางด้านการเรียน ถึงแม้ว่ากิจกรรมบางประเภท เช่น กิจกรรมด้านกีฬาคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้นักศึกษาที่จะเข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยต้องมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 ซึ่งเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดผลเสียต่อการเรียนของนักกีฬา แต่กิจกรรมอีกหลายประเภทก็ไม่ได้กำหนดเกณฑ์ดังกล่าวไว้ จึงทำให้นักศึกษาที่ทำกิจกรรมนักศึกษาหลายคนมีปัญหาทางด้านการเรียน

3. กิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ หมายถึง กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความร่วมมือช่วยเหลือประสานงานระหว่างนักศึกษาและท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาสาพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่น อีกทั้งนักศึกษายังได้รับประสบการณ์ตรง อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในสภาพที่แท้จริงของสังคม ตลอดจนมีความสำนึกถึงความรับผิดชอบที่ดีต่อสังคมโดยเฉพาะชนบทเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วเสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามัคคี มีความรับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวมในระหว่างนักศึกษาร่วมสถาบันและสถาบันต่างกัน เพื่อฝึกให้นักศึกษา เป็นผู้ที่มีความสามารถและเป็นผู้ตามที่ดี โดยรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ รู้จักผ่อนปรนและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างมีเหตุผลด้วยความรอบคอบ และอดทน ส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนในชนบทเห็นความสำคัญของการพัฒนา รวมทั้งมีความคิดที่สร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นของตนเอง และมีความเสียสละเพื่อส่วนรวม นอกจากนี้ยังเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย และสถาบันในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย (สำเนาวิ ขจรศิลป์.2538: 128)

ลักษณะของกิจกรรม พัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์โดยทั่วไปเป็นโครงการด้านอาสาพัฒนา การบำเพ็ญประโยชน์ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกวิธี ฯลฯ ทั้งนี้รวมถึงโครงการทั้งในขั้นตอนการสำรวจและขึ้นการดำเนินการ โดยมีลักษณะงานที่ปฏิบัติ ได้แก่ (ทบวงมหาวิทยาลัย.2545: 7)

(1) ด้านการศึกษา เช่น สร้าง ซ่อมแซมอาคารเรียนและพัฒนาโรงเรียน สร้างสนามกีฬา จัดทำและสาธิตการจัดทำอุปกรณ์การศึกษา สาธิตและให้ความรู้ การจัดห้องสมุด เป็นต้น

(2) ด้านสาธารณูปการ เช่น สร้างศาลาอเนกประสงค์ ถึงเก็บน้ำฝนประปา หมู่บ้าน

ชุดสระ ชุดบ่อน้ำ พัฒนาปรับปรุงหมู่บ้าน และสาธารณสมบัติอื่น ๆ

(3) ด้านคมนาคม เช่น การสร้างซ่อมแซมสะพาน ถนน งานวางท่อระบายน้ำ

(4) ด้านการเกษตร เช่น การสร้างฝาย การจัดระบบการส่งน้ำทางการเกษตร

การส่งเสริม เผยแพร่ และสาธิตความรู้ทางการเกษตร สัตวแพทย์อาสา

(5) ด้านสาธารณสุข เช่น การจัดชุดแพทย์เคลื่อนที่ ทันตแพทย์เคลื่อนที่ การให้บริการ และคำแนะนำความรู้ ความอนามัย และสาธารณสุขทั่วไป

(6) ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปลูกป่า พัฒนาปรับปรุงอุทยาน ให้บริการความรู้ด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกต้อง

รูปแบบของกิจกรรม พัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์เป็นรูปแบบของโครงการกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสาพัฒนาของนักศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยมีแนวนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินโครงการในรูปแบบที่มีลักษณะผสมผสาน โดยมุ่งเน้นการให้บริการทางวิชาการ แก่สังคมควบคู่ไปกับการสร้างถาวรวัตถุต่างๆ แต่ไม่เน้นการก่อสร้างถาวรวัตถุที่มีขนาดใหญ่ เนื่องจากมีงบประมาณจำกัดและต้องการกระจายโอกาสให้นักศึกษาได้ร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมาก ส่งเสริมการดำเนินโครงการกิจกรรมร่วมของหลายสาขาวิชาชีพและหลายสถาบัน โดยมีสถาบันแห่งหนึ่งเป็นแกนกลางสำหรับพื้นที่ในการดำเนินโครงการเน้นด้านสังคมชนบทเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านวิชาการหรือความเป็นเลิศทางวิชาการไปในสังคมชนบททั้งในด้านการศึกษา การสาธารณสุข และการเกษตร เพื่อให้ความรู้ในด้านการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ซึ่งสามารถกระทำได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม การเผยแพร่โดยตรง ได้แก่ การไปเผยแพร่บริการให้แก่ประชาชนโดยอ้อม ได้แก่ เผยแพร่ให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบ แล้วให้หน่วยงานที่รับผิดชอบไปเผยแพร่ให้กับประชาชนอีกชั้นหนึ่ง (ทบวงมหาวิทยาลัย.2545: 8) ดังที่ สุธีรัตน์ จินพงษ์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ตามทัศนะของนักศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสาธารณสุขชุมชนท้องถิ่นและด้านวิชาการชุมชนท้องถิ่น มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านศิลปวัฒนธรรมชุมชนท้องถิ่นและเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

4. กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม หมายถึง กิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ให้แก่นิสิต นักศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมที่เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะการแสดง ศิลปะการพูดและดนตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่ แลกเปลี่ยนและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียม อันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ ปลูกฝังค่านิยม ความภาคภูมิใจและความซาบซึ้ง ในศิลปวัฒนธรรมไทยให้แก่นักศึกษาและประชาชนทั่วไป (สำเนาฯ ขจรศิลป์.2538: 128)

ลักษณะของกิจกรรม ศิลปวัฒนธรรมเป็นการจัดแสดง สาธิต จัดนิทรรศการหรือกิจกรรมด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การละเล่นพื้นเมือง การจัดกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและท้องถิ่น การจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง วันเข้าพรรษา ฯลฯ และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมประเพณีไทย ทบวงมหาวิทยาลัย (2545: 9) ดังที่ วรรณา เทศนา (2547: 59)

ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ พบว่า ด้านคุณค่าทางศิลปะ นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเข้าร่วมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรี ของวิทยาลัยนาฏศิลป์สร้างความภาคภูมิใจให้แก่นักศึกษาที่ได้มีโอกาสในการเผยแพร่ความงามทางศิลปะสู่สาธารณชนทั่วไป และส่งเสริมพัฒนานักศึกษาให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ตระหนักถึงคุณค่าของศิลปะในแขนงต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญอันเป็นเครื่องแสดงความเป็นอารยธรรม ความเจริญรุ่งเรือง และความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ

5. กิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ หมายถึง กิจกรรมที่จัดให้นักศึกษา อาจารย์และบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาได้รับทราบแนวนโยบายและขอบข่ายของการส่งเสริมและดำเนินการจัดกิจกรรม รวมทั้งกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยและสถาบัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ ตลอดจนบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เจตคติ และถ่ายทอดประสบการณ์การจัดกิจกรรมนักศึกษา นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้มีการร่วมกันพิจารณาแก้ไขปัญหา อุปสรรค กำหนดแนวทางของการพัฒนาและวางแผนปฏิบัติการกิจกรรมนักศึกษาด้วย (ทบทวมหาวิทยาลัย.2545: 12)

ลักษณะของกิจกรรม นักศึกษาสัมพันธ์เป็นการจัดอบรม ประชุม สัมมนาที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา โดยผู้เข้าร่วมจะต้องประกอบด้วย นักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษา และการนี้หัวข้อเรื่องการอบรม ประชุม สัมมนา จะต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา (ทบทวมหาวิทยาลัย. 2545: 12) สำหรับตัวอย่างในการจัดกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การจัดกิจกรรมรับน้องใหม่เชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา(2545: 13-15) เป็นกิจกรรมที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ขอความร่วมมือจากสถาบันอุดมศึกษาทั้ง 6 เครือข่ายทั่วประเทศ จัดการสัมมนาสรุปความคิดเห็นผู้นำนิสิตนักศึกษา ในส่วนสถาบันอุดมศึกษา เขตภาคกลาง ได้ร่วมกันกำหนดข้อตกลงในการดำเนินกิจกรรมรับน้องใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาใหม่ เกิดความภาคภูมิใจในสถาบัน เพื่อให้นักศึกษาใหม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของสถาบันส่งเสริมการสร้าง ความผูกพัน ความสามัคคี และเจตคติที่ดีต่อกันในกลุ่มนักศึกษาและให้นักศึกษาใหม่มีความพร้อมต่อการเรียนและพร้อมต่อการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย ได้อย่างเหมาะสม ดังที่ โสภณ อรุณรัตน์ (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ปัญหาในการดำเนินงาน นักศึกษาที่มีความไม่เข้าใจเกี่ยวกับองค์การบริหารจัดการขาดงบประมาณ ขาดความร่วมมือจากเพื่อนนักศึกษา ขาดการสนับสนุนจากหลายฝ่าย วันเวลาว่างไม่ตรงกัน กลุ่มทำงานมีจำนวนน้อย การดำเนินงานอยู่ในระบบราชการ จนเกินไป ขาดประสบการณ์ในการจัดกิจกรรม ในส่วนของความต้องการในการดำเนินงาน นักศึกษาต้องการให้คณะกรรมการบริหารสโมสรและชมรมมาจากนักศึกษาหลายวิชาเอก การจัดกิจกรรมควรมีการวางแผน มีรูปแบบที่หลากหลาย เพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้กว้างขวาง รายงานผลการดำเนินงานให้นักศึกษาทั่วไปได้รับรู้ ต้องการอาจารย์ที่ปรึกษาที่เอาใจใส่นักศึกษา อยากมีชมรมเพิ่มขึ้น ที่ทำงานชมรมสะอาดและมีสิ่งอำนวยความสะดวกทำนองเดียวกับวัน วงศ์แก่นท้าว (2548: 29) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรม

ของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มีดังนี้ 1. ในระดับมหาวิทยาลัย ขาดความคล่องตัวในขั้นตอนของการเบิกจ่ายงบประมาณ ขาดการมีปฏิสัมพันธ์ร่วม ข้อจำกัดด้านสถานที่ในการส่งเสริมการจัดกิจกรรม ส่งผลต่อทำให้ความใกล้ชิดระหว่างมหาวิทยาลัยและนักศึกษา 2. ในระดับฝ่ายกิจการนักศึกษา บุคลากรปฏิบัติหน้าที่หลายด้านทำให้การทุ่มเทไม่เพียงพอ การเข้าร่วมกิจกรรมและการให้คำปรึกษายังทำได้น้อย 3. ในระดับสโมสรนักศึกษา มีความรู้สึกที่ขาดบรรยากาศที่ดี การจัดกิจกรรมมีอุปสรรคขาดจิตวิญญาณร่วมต่อมหาวิทยาลัย ต่อกิจกรรมนักศึกษาลดลง มีชมรมและกิจกรรมไม่หลากหลายทีมขาดความเข้มแข็ง ขาดการวางแผน ขาดการประสานงานที่ดี การปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์กรการจัดกิจกรรมมีน้อย ขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ขาดทักษะการบริหารจัดการที่ดี 4. ในระดับนักศึกษา นักศึกษาระหว่างคณะรู้จักกันน้อย ขาดความรู้สึกร่วมในการทำกิจกรรม การรวมตัวเป็นกลุ่มทำได้ยาก 5. ในระดับอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษามีขวัญและกำลังใจอยู่ในเกณฑ์ต่ำ เนื่องจากเป็นงานอาสาสมัครไม่ใช่ งานที่นับเป็นภารกิจได้ จิตวิญญาณร่วมยังไม่มากพอ ขาดประสบการณ์จึงมีข้อจำกัดในการให้คำแนะนำแก่นักศึกษา มีภาวะผู้นำไม่เพียงพอ ไม่มีการประเมินผลทำให้ขาดข้อมูลเพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป

สรุปได้ว่าประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จัดขึ้นตามจุดมุ่งหมายของแต่ละกิจกรรมและนโยบายของสถาบัน สามารถสรุปประเภทของกิจกรรมโดยรวมได้ดังนี้ คือ กิจกรรมวิชาการ เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่มุ่งพัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา กิจกรรมกีฬา เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเล่นกีฬา อีกทั้งยังเป็นการสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษาอีกด้วย กิจกรรมสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาสาพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่น กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริม เผยแพร่ แลกเปลี่ยนและพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียม อันเป็นมรดกอันล้ำค่าและเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ กิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ ตลอดจนบุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาและส่งเสริมให้มีการร่วมกันพิจารณาแก้ไขปัญหาอุปสรรค กำหนดแนวทางของการพัฒนาและวางแผนปฏิบัติกิจกรรมนักศึกษาด้วย

แนวทางในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538: 70) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมนักศึกษาควรยึดหลักดังนี้

1. การจัดกิจกรรมควรเป็นไปเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนส่งเสริมค่านิยมที่ดีของนักศึกษา
2. นักศึกษาควรได้รับการแนะนำในการเข้าร่วมกิจกรรมให้เหมาะสมกับความถนัดของตน
3. เวลาที่จัดกิจกรรมควรใช้นอกเวลาเรียน
4. โครงการกิจกรรมทุกโครงการต้องมีการสร้างเสริม โดยอาศัยพื้นฐานจากความต้องการของนักศึกษาและสถาบันเป็นหลัก

5. กิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นควรจะได้รับความคิดเห็นชอบร่วมกันระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา การดำเนินกิจกรรมใดๆ ต้องไม่ขัดกับระเบียบ ข้อบังคับของสถาบันและกฎหมายบ้านเมือง ส่วน มิเดิลตัน (Middleton.1961: 297) ได้กล่าวถึงการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ควรยึดหลักดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกของสถาบัน
2. การให้นักศึกษามีส่วนร่วมและเข้าร่วมในกิจกรรมใดๆ ให้เป็นไปตามหลักประชาธิปไตย
3. กิจกรรมนักศึกษาควรส่งเสริมนักศึกษาในด้านการปรับตัว
4. โครงการกิจกรรมทุกโครงการต้องเป็นกิจกรรมสร้างเสริม โดยอาศัยพื้นฐานจากความต้องการของนักศึกษาและสถาบันเป็นหลัก
5. กิจกรรมต่างๆ ควรได้รับการแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีคุณสมบัติเหมาะสม และอาจารย์ที่ปรึกษาควรเป็นผู้แนะนำที่ดี
6. ค่าใช้จ่ายในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาควรให้น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
7. นักศึกษาและบุคลากรที่ทำงานผูกพันกับกิจกรรมนักศึกษาต้องเป็นผู้มีความกระตือรือร้น

8. ผู้บริหารสถาบันควรอ่านาจนยับยั้งได้ แต่ไม่ควรใช้อำนาจนั้นบ่อย
9. งานของอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักศึกษาควรยึดเป็นส่วนหนึ่งของงานครู
10. เวลาที่จัดกิจกรรมควรใช้นอกเวลาเรียน
11. สถาบันการศึกษาและแหล่งชุมชนจะต้องทราบเกี่ยวกับโครงการของกิจกรรมต่างๆ
12. ต้องถือว่างานกิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญเท่าๆ กับงานด้านอื่นๆ ของสถาบัน
13. กิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นควรมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมทางวิชาการ
14. นักศึกษาควรได้รับการแนะนำให้เข้าร่วมกิจกรรมที่เหมาะสมกับความถนัดของตนเอง
15. การจัดกิจกรรมนักศึกษาควรให้นักศึกษาทุกคนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมนั้น
16. กิจกรรมนักศึกษาควรส่งเสริมค่านิยมที่ดี

วเรเดซ จันทรศร (2545: 6-7) ได้กล่าวถึงแนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา ไว้ดังนี้

1. พัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีคุณภาพและศักยภาพในการพัฒนาและแข่งขันในสังคมโลก ด้วยการพัฒนากิจกรรมนักศึกษาให้หลากหลายและน่าสนใจ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารทางภาษาและเทคโนโลยี สร้างแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณธรรม
2. ปรับปรุงระบบบริหารจัดการ สนับสนุนปัจจัยที่สร้างความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจของนักศึกษา
3. สร้างสรรค์ความรู้ ปรับปรุงหลักสูตรที่เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษา เน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง บูรณาการหลักสูตรการเรียนการสอนกับกิจกรรมนักศึกษา

ซึ่งทบทวนมหาวิทยาลัย (2545: 1) ได้กำหนดแนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. การส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์อาสาพัฒนาชนบท

2. ส่งเสริมให้นักศึกษาสนใจและฟื้นฟู ตลอดจนเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ

3. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์อันก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในสภาพที่แท้จริงของสังคมทั้งในเมืองและชนบท ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

4. เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีงามระหว่างนักศึกษา ประชาชน และผู้ที่เกี่ยวข้องในหน่วยงานต่างๆ

5. เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสภาพที่แท้จริงของสังคม ตลอดจนสำนึกถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม โดยเฉพาะเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

6. เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามัคคี มีความรับผิดชอบ และรู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม

7. เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษาเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี และมีความสามารถโดยรู้จักทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ

นอกจากนี้ ทบวงมหาวิทยาลัย.(2543) ยังได้กำหนดมาตรฐานการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. เป้าหมายของงาน ภารกิจหลักของงานกิจกรรมนักศึกษาคือการส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาจัดกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ในด้านต่างๆ เพื่อให้บรรลุภารกิจหลักดังกล่าว เป้าหมายของงานกิจกรรมนักศึกษา คือ การส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาร่วมกันจัดกิจกรรมที่มีปริมาณเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษาและมีคุณภาพดี

2. ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงานกิจกรรมนักศึกษาดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาร่วมกันจัดกิจกรรมประเภทต่างๆ ดังที่กล่าวไว้แล้วในส่วนของประเภทและลักษณะของกิจกรรมนักศึกษา

3. การบริหาร

3.1 การจัดการ ฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาต้องจัดสายการบังคับบัญชาภายในองค์กรกิจกรรมนักศึกษาและในแต่ละงานให้ชัดเจน งานแต่ละงานต้องกำหนดนโยบาย วิธีการดำเนินงาน และหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากรแต่ละตำแหน่งไว้อย่างชัดเจน

3.2 บุคลากร สถาบันอุดมศึกษาต้องทำการฝึกอบรมคณะกรรมการองค์กรกิจกรรมนักศึกษาทุกองค์กรให้มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา การจัดกิจกรรมนักศึกษา ระเบียบการเงิน และกฎระเบียบอื่นๆที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักศึกษา

3.3 สิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งอำนวยความสะดวกที่สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดเพิ่มขึ้นเพื่อการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษามีดังต่อไปนี้

(1) อาคารหรือสถานที่ซึ่งใช้เป็นที่ทำการสโมสรหรือชมรมกิจกรรมให้เพียงพอ กับจำนวนองค์กรกิจกรรมนักศึกษาของสถาบัน

(2) อาคารหรือสถานที่จัดกิจกรรมนักศึกษา

(3) อาคารกีฬา สนามกีฬา และศูนย์สมรรถภาพทางกาย (Fitness Center)

(4) อุปกรณ์กีฬาที่เพียงพอต่อการออกกำลังกายและการฝึกซ้อมกีฬาของ

นักศึกษา รวมทั้งอุปกรณ์กีฬาเพื่อสุขภาพและนันทนาการ

(5) รถยนต์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆของสถาบันอุดมศึกษาที่อนุญาตให้นักศึกษาใช้เพื่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาได้เมื่อนักศึกษามีความจำเป็น

3.4 งบประมาณ สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการเกี่ยวกับงบประมาณที่ใช้จัดกิจกรรมของนักศึกษา ดังนี้

(1) กำหนดกฎ ระเบียบของสถาบันอุดมศึกษาในการนำเอาเงินบำรุงกิจกรรมนักศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาเก็บจากนักศึกษามาจัดสรรเป็นงบประมาณเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

(2) กำหนดกฎ ระเบียบของสถาบันอุดมศึกษาในการนำเอาเงินบำรุงกีฬาที่สถาบันอุดมศึกษาเก็บจากนักศึกษามาจัดสรรเป็นงบประมาณเพื่อการกีฬาของนักศึกษา

(3) กำหนดกฎ ระเบียบ เกี่ยวกับการหารายได้ขององค์กรกิจกรรมนักศึกษา การจัดสรรงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง และการเก็บรักษาเงินขององค์กรกิจกรรมนักศึกษา

3.5 ความรับผิดชอบตามกฎหมาย ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาและผู้บริหารงานกิจกรรมนักศึกษาต้องกำหนดกฎ ระเบียบ พร้อมทั้งมาตรการในการป้องกันปัญหาและอุบัติเหตุที่อาจเกิดจากการจัดกิจกรรมของนักศึกษา เช่น ปัญหาการล่องละเมิดสิทธิและเสรีภาพของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จากการจัดกิจกรรมประชุมเชียร์และการต้อนรับน้องใหม่ของนักศึกษารุ่นพี่หรืออุบัติเหตุที่อาจเกิดจากการเดินทางและการจัดกิจกรรมภายนอกวิทยาเขต

3.6 ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานและชุมชน ผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(1) ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมนักศึกษาทุกประเภททุกรายการให้นักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาได้ทราบอย่างทั่วถึง

(2) แสวงหาอาจารย์และบุคลากรด้านอื่นของสถาบันอุดมศึกษา มาทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาองค์กรกิจกรรมนักศึกษา หรือผู้ฝึกสอนกิจกรรมนักศึกษา

(3) ร่วมกับองค์กรกิจกรรมนักศึกษาเพื่อแสวงหาบุคคลซึ่งเป็นทรัพยากรของชุมชนที่มีความรู้ความสามารถที่เกี่ยวกับกิจกรรมประเภทต่างๆ มาทำหน้าที่ผู้ฝึกสอนกิจกรรมนักศึกษาหรือวิทยากรในการจัดสัมมนา

(4) ร่วมมือกับองค์กรกิจกรรมนักศึกษาเพื่อแสวงหาหน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่สามารถให้การสนับสนุนงบประมาณหรือวัสดุที่ใช้จัดกิจกรรมนักศึกษา

3.7 จรรยาบรรณ บุคลากรฝ่ายกิจการนักศึกษาทุกคนต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้

(1) ไม่เปิดเผยข้อมูล หรือเรื่องส่วนตัวของนักศึกษากับผู้อื่น ยกเว้นในกรณีที่เป็นงานวิชาการ เช่น การวิจัยซึ่งต้องได้รับการอนุญาตจากนักศึกษาเป็นลายลักษณ์อักษรและต้องไม่ระบุชื่อและนามสกุลของนักศึกษา

(2) คำนึงถึงสวัสดิภาพของนักศึกษาและไม่กระทำการใดๆ ที่จะก่อให้เกิดผลเสียหายแก่นักศึกษาอย่างไม่เป็นธรรม

(3) ไม่วิพากษ์วิจารณ์บุคคลหรือหน่วยงานใดให้นักศึกษาฟังในทางที่ก่อให้เกิดผลเสียหายแก่นักศึกษาหรือความแตกฉานแก่บุคลากรหรือหน่วยงานนั้นๆ

(4) ตระหนักในข้อจำกัดเกี่ยวกับการศึกษา ประสบการณ์ และความสามารถของตนเอง หากมีนักศึกษาที่มีปัญหาที่เกินความสามารถของตนเองที่จะช่วยเหลือได้ต้องส่งนักศึกษาไปรับการบริการจากบุคลากรที่มีความสามารถช่วยเหลือนักศึกษาได้

3.8 การประเมินผล ผู้บริหารกิจกรรมนักศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักศึกษาของแต่ละองค์กรกิจกรรมนักศึกษาเป็นประจำ หัวข้อการประเมินนั้นอาจรวมถึงความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม และการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คุณภาพของกิจกรรมนักศึกษา ตลอดจนปัญหาในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ดังที่ ฮาโรลด์ (Harrod.1967: 27-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการควบคุมกิจกรรมนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เพื่อค้นหาหลักเกณฑ์ซึ่งจะใช้ควบคุมกิจกรรมนักศึกษานั้น พบว่า การจัดการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย คือ การปลูกฝังและพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาทุกๆ ด้าน นโยบายและการตัดสินใจของสถาบันควรขึ้นอยู่กับเหตุผลด้านศีลธรรมและภูมิหลังทางการศึกษา ไม่ควรใช้อำนาจ เนื่องจากนักศึกษามีความแตกต่างกันในด้านวุฒิภาวะ การควบคุมกิจกรรมควรกำหนดขอบเขตไว้กว้างๆ และสามารถยืดหยุ่นได้ ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาในด้านกิจกรรมไม่มีความน่าสนใจ มีเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อย เนื่องจากเวลาเรียนตรงกับเวลาที่จัดกิจกรรม ด้านอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมให้ความร่วมมือน้อย และที่สำคัญคือนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมน้อย เพราะให้ความสนใจเรื่องการเรียนมากกว่าการเข้าร่วมกิจกรรม ดังนั้นจึงต้องมีการประเมินผลหรือทำการศึกษาวิจัยเพื่อนำไปแก้ปัญหาดต่อไป

สรุปได้ว่า แนวทางในการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษานั้น เป็นเรื่องสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องควรคำนึงถึง เพื่อการบริหารจัดการที่เป็นไปตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เพราะนอกจากจะทำให้การจัดดำเนินงานเป็นไปตามขั้นตอนแล้ว อาจส่งผลให้การจัดดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาเกิดปัญหาน้อยที่สุด

ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีนโยบายส่งเสริมงานกิจกรรมนักศึกษา เพื่อพัฒนาให้นักศึกษามีศักยภาพในทุกด้าน ซึ่งนักศึกษาจะให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ซึ่งจำแนกลักษณะการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตได้เป็น 3 ลักษณะ คือ (ชาญชัย อินทรประวัตติ. 2545: 4-5)

1. การเข้าร่วมน้อยเกินไป (Under participation) คือไม่สนใจกิจกรรมนักศึกษาหรือสนใจน้อยมาก อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาสนใจวิชาการและต้องการเรียนอย่างเดียว จัดเป็นนักศึกษาเรียนดี (As Students) หรืออาจจะเป็นนักศึกษาที่ไม่ค่อยสนใจอะไรเลย (Country Club Students) หรืออาจจะเป็นนักศึกษาที่เก็บตัวอยู่ตามลำพัง (Me Students) จะมีลักษณะคล้ายๆ กันคือ ไม่ค่อยเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

2. การเข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไป (Over participation) หมายถึง นักศึกษาที่กระตือรือร้นในเรื่องกิจกรรมนักศึกษามาก จริงจัง ทุ่มเท ใช้เวลาไปกับการทำกิจกรรมมาก ยกเว้นการศึกษาเล่าเรียน

เป็นเหตุให้ผลการเรียนตกต่ำจนพินสภาพนักศึกษา นักศึกษาลักษณะนี้อาจเรียกได้ว่าเป็นผู้เสียสละเห็นแก่ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน (We Students) แต่ก็อาจมีนักศึกษาในลักษณะนี้เช่นกันแต่ชอบเรียกร้องในเรื่องต่างๆ ทั้งเรื่องที่เป็นไปได้และเป็นไปไม่ได้ บางครั้งเรียกร้องเพื่อส่วนรวมแต่แท้จริงแล้วก็เรียกร้องเพื่อประโยชน์ส่วนตนเป็นสำคัญ นักศึกษาที่มีลักษณะเช่นนี้จะเรียกว่า ชอบเรียกร้องเพื่อกลุ่มตนเอง (Give me Students)

3. การเข้าร่วมพอเหมาะพอควร (Proper participation) หมายถึง การที่นักศึกษามีความเข้าใจว่าภารกิจหลักของตน คือศึกษาเล่าเรียนทางวิชาการ เพื่อความเป็นวิชาชีพ รู้ว่าการเรียนเป็นสิ่งที่ต้องทำ และมีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งเสมอ และรู้ว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่ควรทำและมีความสำคัญเป็นอันดับสองรองจากการเรียน

นอกจากนี้นักศึกษาและสถาบัน จะต้องเข้าใจว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้น สามารถจำแนกเป็น 2 ลักษณะ คือ (ชาญชัย อินทรประวัติ. 2545: 6)

1. การเข้าร่วมกิจกรรมอย่างกระตือรือร้น จริงจังและโดยตรงในลักษณะของผู้นำกิจกรรม หรือนักกิจกรรม (Active participation) ซึ่งจะให้ประโยชน์ในการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษามาก แต่จะมีนักศึกษาประเภทนี้ไม่มาก

2. การเข้าร่วมกิจกรรมในฐานะผู้ใช้ประโยชน์กิจกรรมหรือผู้สนับสนุนมีส่วนร่วมในกิจกรรม นักศึกษา อาจเรียกว่าผู้ชม ผู้ฟังหรือผู้สนับสนุนก็ได้ (Passive participation) นักศึกษากลุ่มนี้มีมากกว่ากลุ่มแรก แต่ตัวนักศึกษาเองจะได้รับประโยชน์จากการพัฒนาบุคลิกภาพไม่มากเท่ากลุ่มแรก

ซึ่ง แอสติน (สายพิณ สุตคณิง.2541:21 ; อ้างอิงจาก Astin. 1973: 437-450) ได้สำรวจพฤติกรรมของนักศึกษา เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมในสถาบันอุดมศึกษาของสหรัฐอเมริกาที่รับรองวิทยฐานะแล้ว พบว่า จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของแต่ละสถาบันมีความแตกต่างกันอย่างมาก กล่าวคือในกิจกรรมประเภทเดียวกันในสถาบันหนึ่งเกือบไม่มีนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเลย แต่ในสถาบันอื่นนักศึกษาเกือบทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมเดียวกันนี้ และความสนใจในการ เข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน เช่น ทักษะติดต่อกิจกรรมประเภทนั้น สภาพความต้องการและสภาพแวดล้อมต่างๆ

สรุปได้ว่า ในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษานั้น จะต้องสอดคล้องกับความสนใจของนักศึกษา ซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติแล้วนักศึกษาเข้าใจว่าจะเกิดประโยชน์กับตัวนักศึกษาเองหรือส่วนรวม โดยความสนใจนั้นขึ้นอยู่กับตัวแปรหลายประการ

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

เพศ

เพศ เป็นตัวแปรที่ส่งผลให้นักศึกษามีความแตกต่างกันโดยพื้นฐานทางกายภาพและสภาวะทางอารมณ์ จึงอาจส่งผลต่อการเข้าถึงประโยชน์ที่แท้จริงของกิจกรรมที่เข้าร่วมได้แตกต่างกัน เช่น กฤตยาภรณ์ เจริญทรัพย์ (2547: 53-54) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในรูปแบบกิจกรรมบังคับ พบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิง

มีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในรูปแบบกิจกรรมบังคับโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าลักษณะนิสัยและการใช้ชีวิตของนิสิตชายและนิสิตหญิงต่างกัน เช่น นิสิตหญิงจะได้รับการอบรมสั่งสอนให้มีความเรียบร้อย อ่อนโยนอ่อนน้อมมีแนวโน้มที่จะเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนมากกว่านิสิตชาย ส่วนนิสิตชายจะได้รับการอบรมสั่งสอนให้มีความกล้า มีความเป็นผู้นำ มีอิสระชอบการต่อสู้ การผจญภัย มากกว่าเพศหญิงหรืออาจเป็นเพราะความต้องการและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของเพศหญิงและเพศชายต่างกัน ซึ่งกิจกรรมบางประเภทจะได้รับความสนใจจากนิสิตชายมากกว่า เช่น กิจกรรมด้านกีฬา และบางกิจกรรมจะได้รับความสนใจจากนิสิตหญิงมากกว่า เช่น กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้ สมัคร ภูมิเขต (2551: 71) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะว่า นิสิตชายและนิสิตหญิง มีความแตกต่างกันโดยพื้นฐานทางกายภาพและสภาวะทางอารมณ์อยู่แล้ว และรวมทั้งวัยของนิสิตที่กำลังอยู่ในวัยรุ่น เต็มตัว ความเป็นตัวของตัวเองสูงจึงอาจส่งผลต่อการเข้าถึงประโยชน์ที่แท้จริงของกิจกรรมที่เข้าร่วมได้แตกต่างกัน ส่วน สหสวรรค์ ผลอรอด (2551: 80-81) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัย เซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจเป็นเพราะกิจกรรมที่จัดขึ้นไม่มีการจำกัดเพศและสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาทั้งชายและหญิง โดยจะเห็นว่านักศึกษาชายและหญิงต่างก็เห็นความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา กิจกรรมต่างๆ ดังกล่าวทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติซึ่งกระบวนการนี้ทำให้นักศึกษามีประสบการณ์ ได้พัฒนาศักยภาพหลายๆ ด้านก่อให้เกิดทักษะความรู้และประสบการณ์แก่นักศึกษา พัฒนาบุคลิกภาพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กิจกรรมนักศึกษาที่นักศึกษาได้มีส่วนร่วมทำให้นักศึกษาได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการศึกษาในห้องเรียนและทำให้นักศึกษาได้เปลี่ยนบรรยากาศและอริยาบถ จึงทำให้นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นกับการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน

ชั้นปี

จากพื้นฐานทักษะความรู้และประสบการณ์ของนักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน อาจส่งผลให้นักศึกษาให้นักศึกษามีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน เช่น สมัคร ภูมิเขต (2551: 72) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยในด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน นิสิตมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ ด้านชุมชนและสังคม ด้านนันทนาการและด้านการจัดกิจกรรม นิสิตมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า พื้นฐานทางความรู้และประสบการณ์จากการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต อาจมีความเหลื่อมล้ำกันในด้านความมากน้อยในการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น นิสิตชั้นปีที่ 1 หรือ 2 อาจเคยเข้าร่วม

กิจกรรมเพียงบางกิจกรรมหรือบางกลุ่มเท่านั้น ส่วนนิสิตในชั้นปีที่ 3 หรือ 4 อาจจะเข้าร่วมกิจกรรมครบทุกกิจกรรมตามข้อบังคับแล้วหรืออาจจะเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าที่กำหนดไว้ จึงทำให้นักเรียนที่มีทักษะความรู้และประสบการณ์มากกว่ารุ่นน้อง ทำให้สามารถซึมซับผลจากกิจกรรมและได้รับประโยชน์จากกิจกรรมมากกว่า เป็นต้น จึงส่งผลต่อระดับความพึงพอใจที่มีความแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยที่พบว่าองค์ความรู้และประสบการณ์ของนักศึกษาต่างชั้นปี ไม่ส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมในการเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกัน ดังที่ มนัส นิลสวัสดิ์ (2547: 76) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นิสิตไม่ว่าจะอยู่ชั้นปีใดต่างก็ให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต เพราะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง อีกทั้งมหาวิทยาลัยส่งเสริมสนับสนุนให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมในทุกประเภทอย่างทั่วถึงโดยไม่ได้จัดกิจกรรมที่เน้นเฉพาะนิสิตกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งและช่วงห่างของอายุของนิสิตในแต่ละชั้นปีไม่ต่างกันมาก

กลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา เป็นลักษณะการเรียนรู้เฉพาะของแต่ละคณะที่จัดเข้ามาไว้ในกลุ่มเดียวกัน ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เช่น สมหวัง ชัยเจริญคุณากรณ์ (2549: 73) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกัน มีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว มีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโรงแรม และนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการใช้ชีวิตและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมภายในวิทยาลัยของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและนักศึกษาการจัดการครัวและภัตตาคาร และสหสวรรค์ ผลอรอด (2551: 69) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จส์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในคณะวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องจากลักษณะการเรียนรู้และกิจกรรม ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละคณะวิชาที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา นอกจากนี้อาจเป็นเพราะความแตกต่างของความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาที่เกิดจากบุคลิกภาพและความสนใจที่แตกต่างกันของกลุ่มนักศึกษา ส่วน เนาวรัตน์ กังเม้ง (2543: 67) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาที่ต่างกันมีทักษะต่อการจัดกิจกรรมนิสิตไม่แตกต่างกันอาจเป็นเพราะว่าลักษณะของกิจกรรมที่จัดไม่ได้เน้นสำหรับสาขาวิชาใดโดยเฉพาะแต่เป็นการจัดสำหรับนิสิตโดยทั่วไป สอดคล้องกับภฤตยาภรณ์ เจริญทรัพย์ (2547: 55) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในรูปแบบกิจกรรมบังคับ พบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ศึกษาในคณะวิชา

ที่ต่างกันมีพฤติกรรมกรเข้าร่วมกิจกรรมนิตินในรูปแบบกิจกรรมบังคับโดยรวมและในแต่ละด้าน ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าลักษณะของกิจกรรมที่จัดไม่ได้เน้นสำหรับคณะวิชาใดโดยเฉพาะแต่เป็นการจัดกิจกรรมสำหรับนิตินโดยทั่วไป

ประวัติความเป็นมาและนโยบายในดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ให้บริการการศึกษา และผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าให้กับสังคมไทยเป็นระยะเวลายาวนาน นับย้อนจากการสถาปนาในนาม “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” วันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518 เป็นวันที่พระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้ถูกประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีผลบังคับใช้เพื่อผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ให้การศึกษาทางด้านอาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และประกาศนียบัตร ชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้พัฒนาระบบการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานการศึกษาที่มีคุณภาพและศักยภาพ มีความพร้อมในหลายๆด้าน จนกระทั่งในปี พ.ศ.2531 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล อดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อใหม่ว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” ในวันที่15 กันยายน พ.ศ.2531 สืบเนื่องจากแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจการบริหารจัดการสู่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินการโดยอิสระและมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ดังนั้น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจึงได้ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับเดิมและยกร่างเป็นพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยมีการรวมกลุ่มวิทยาเขตจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 9 แห่ง ได้แก่

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เปิดทำการสอนในระดับปริญญาตรี ประกาศนียบัตรบัณฑิตและปริญญาโท มีนักศึกษารวมจำนวนทั้งสิ้น 24,327 คน ประกอบด้วย 10 คณะ 1 วิทยาลัย ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และวิทยาลัยการแพทย์แผนไทย
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
8. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
- และ 9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่สังคม ทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยให้สำเร็จอาชีวศึกษามีโอกาสในการศึกษาต่อด้านวิชาชีพ เฉพาะทางระดับปริญญาเป็นหลัก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง อยู่ภายใต้การกำกับดูแล ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ที่ถนนรังสิต-นครนายก ตำบล คลองหก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี มีเนื้อที่ประมาณ 740 ไร่ มีอาณาเขตรอบด้านติดกับ จังหวัดใกล้เคียง คือ จังหวัดนครนายก จังหวัดสระบุรี จังหวัดปทุมธานี (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี.2551: ออนไลน์.)

นโยบายการดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ถือว่ากิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญในการพัฒนาและ เสริมสร้างบุคลิกภาพของนักศึกษาให้มีความสมบูรณ์พร้อม โดยมีจุดเน้นพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เพื่อนำไปสู่การประกอบสัมมาอาชีพในอนาคต โดยมีนักศึกษาเป็นผู้ ดำเนินกิจกรรมในความดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยมีกองพัฒนานักศึกษาเป็นผู้ประสานงาน (ในส่วน ที่เกี่ยวข้อง) ให้อยู่ในกรอบของวัตถุประสงค์ที่มุ่งพัฒนานักศึกษาด้านต่าง ๆ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี.2550: 4-5)

1. ส่งเสริมและพัฒนางานวิชาการ สำนักพัฒนาและบริการวิชาการ ทำหน้าที่กำกับดูแลระบบ คุณภาพของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี รวมทั้งการจัดระบบประกันคุณภาพให้เป็นไปตาม มาตรฐานสากลที่ได้ระบุไว้ และให้บริการแก่สังคม ฝึกอบรมแก่นักศึกษา คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลและบุคคลภายนอกทั่วไปทั้งภาครัฐและเอกชน
2. ส่งเสริมและพัฒนากีฬา มีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มมหาวิทยาลัยและสถานศึกษาใน ระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของ จังหวัดปทุมธานีและนครนายก เพื่อเสริมสร้างทักษะกีฬาในระดับประเทศ และระดับสากลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยต่อไป
3. ส่งเสริมและพัฒนาสังคม และบำเพ็ญประโยชน์ สนับสนุนกิจกรรมของนักศึกษาให้มีส่วนร่วม รับผิดชอบต่อสังคมไทยในถิ่นทุรกันดารที่ขาดโอกาส เพื่อเป็นการฝึกให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงาน ร่วมกันเป็นหมู่คณะ และเสียสละเพื่อส่วนรวม ได้เข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่อยู่ในที่ ห่างไกลความเจริญ ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวก ขาดโอกาสในการศึกษา ฯลฯ และเป็นการประสาน ความเข้าใจอันดีระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีกับชุมชนที่นักศึกษาเข้าไปอาสาพัฒนา สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น การสร้างห้องสมุด อาคารเรียน หรือสนามเด็กเล่นพร้อมอุปกรณ์ ตลอดจนปรับปรุง ซ่อมแซมอาคารครุภัณฑ์ต่างๆ ให้แก่โรงเรียนในถิ่นทุรกันดาร หรือโรงเรียนในชนบท สร้างโอกาสให้แก่ชุมชนนั้นได้มีสิ่งอำนวยความสะดวกตามสมควร
4. ส่งเสริมและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย ทำนุบำรุงศาสนาและ สิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะศาสนาที่มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของสังคมมนุษย์โดยเฉพาะ “พระพุทธศาสนา” มี สาเหตุปัจจัยต่อพฤติกรรม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยเสมอมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ได้มีการ

รับช่วงสืบสานต่อเนื่องมาอย่างไม่ขาดสายจนเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้ก่อตั้ง สถาบันวัฒนธรรมมงคลเฉลิมพระเกียรติ เพื่อรวบรวม ค้นคว้าวัฒนธรรมที่มีมาแต่ดั้งเดิม บรรจงจัดให้เป็นหมวดหมู่ โดยกำหนดเป้าหมายไว้ ดังนี้ 1.อนุรักษ์ 2.พัฒนา 3.ประยุกต์ 4.ศึกษาค้นคว้า วิจัย 5.เผยแพร่

5. ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสัมพันธ์ ประสานงานและเป็นที่ปรึกษาในการดำเนินงานองค์กร นักศึกษามหาวิทยาลัย และสถานศึกษามหาวิทยาลัยฯ ให้เป็นไปตามนโยบายและระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ประสานงานในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สถานศึกษามหาวิทยาลัยฯและชมรมต่างๆ

6. ส่งเสริมและพัฒนาด้านอื่นๆ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา พบว่า กิจกรรมนักศึกษา ที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษา นอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนนั้น โดยทั่วไป ประกอบด้วย กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมพัฒนาสังคม และบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้หากนักศึกษาทุกคนได้เข้าร่วมอย่างเต็มที่ จะทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนเองทุกๆ ด้านเป็นสร้างนักศึกษาให้เป็นสมาชิกที่ดีและเป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไป ดังนั้นการจัดดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่างๆ ดังกล่าว จะต้องจัดให้มีคุณภาพและให้นักศึกษามองเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม ตลอดจนการเอื้ออำนวยให้นักศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอย่างครบถ้วน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ลักษณะของแบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 และสูงกว่า ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวนทั้งสิ้น 23,521 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระดับปริญญาตรี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 และสูงกว่า ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จาก 3 กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ - สังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ จำนวน 394 คน ได้มาจากการคำนวณโดยสูตร ของยามาเน่ (Yamane.1967: 886) มีค่าระดับความเชื่อมั่น 95% ($\alpha = .05$) จากนั้นผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้กลุ่มสาขาวิชา เป็นระดับชั้น (Strata)

แต่เนื่องจากประชากรของกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีประชากรน้อย คือ 46 คน ผู้วิจัยจึงใช้ประชากรของกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จึงเท่ากับ 437 คน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา

กลุ่มสาขาวิชา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์	12,395	206
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	11,080	185
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	46	46
รวม	23,521	437

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสัมภาษณ์หัวหน้าฝ่ายกิจกรรมนักศึกษาและนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถาม เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ด้านกิจกรรมทางวิชาการ จำนวน 9 ข้อ ด้านกิจกรรมกีฬา จำนวน 9 ข้อ ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ จำนวน 10 ข้อ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม จำนวน 8 ข้อ ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ จำนวน 9 ข้อ รวมข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 45 ข้อ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอประธานและกรรมการที่ควบคุมปริญญาโทแล้วจึงนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจแก้ไขและเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อคำถามต่างๆ ให้ชัดเจนเหมาะสม และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพิพินิจ (IOC) ตลอดจนสำนวนภาษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

4. แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำ แล้วเสนอประธานและกรรมการที่ควบคุมปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้งหนึ่ง

5. นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยใช้ร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและร้อยละ 25 กลุ่มต่ำแล้วเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแต่ละข้อโดยใช้การทดสอบที (t-test) คัดเลือกข้อคำถามที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพื่อใช้เป็นข้อคำถามเพื่อการวิจัย (Ferguson.1981: 180) ได้ข้อคำถามรวม 45 ข้อ สำหรับข้อที่ไม่ถึงเกณฑ์ ผู้วิจัยทำการปรับข้อคำถามให้เหมาะสม โดยปรึกษาประธานกรรมการและกรรมการควบคุมปริญญาโทให้ความเห็นชอบก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

6. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าความสอดคล้องภายในแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach.1990: 169) แบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .947

ลักษณะของแบบสอบถาม

ลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้ในวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมทางวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ด้านกิจกรรม

นักศึกษาสัมพันธ์ แบบสอบถามนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของ ไลเคิร์ต (Likert.1932: 1-55)

ผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในระดับมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายความว่า ผู้ตอบเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ขอนหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากนักศึกษา

2. ผู้วิจัยนำหนังสือแนะนำตัวพร้อมแบบสอบถามไปทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยชี้แจงรายละเอียดต่างๆ และเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมามีวิเคราะห์ค่าสถิติต่างๆ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมทางวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์และโดยรวม วิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ใช้การทดสอบที (t-test) ส่วนชั้นปีและกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis Of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน
  - 1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)
  - 1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
  - 1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม
  - 2.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (IOC) เป็นรายข้อ โดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ 25 ของกลุ่มสูง และร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำ และการใช้ทดสอบที (t-test) (Ferguson.1981: 108)
  - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach.1984: 169)
3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
  - 3.1 การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบที (t-test) (Ferguson.1989: 178)
  - 3.2 การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis Of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) (Ferguson.1981: 190-380)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อให้การสื่อความหมายตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t- distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
p	แทน	ความน่าจะเป็นที่สถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ใน 5 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรเพศ โดยใช้การทดสอบที (t-test) ส่วนตัวแปรชั้นปี และกลุ่มสาขาวิชา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

(One Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe')

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน) n = 406	ร้อยละ
1. เพศ		
เพศชาย	175	43.1
เพศหญิง	231	56.9
รวม	406	100.0
2. ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	93	22.9
ชั้นปีที่ 2	103	25.4
ชั้นปีที่ 3	148	36.5
ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า	62	15.3
รวม	406	100.0
3. กลุ่มสาขาวิชา		
มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์	202	49.8
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี	162	39.9
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	42	10.3
รวม	406	100.0

จากตาราง 2 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง จำนวน 231 คน (ร้อยละ 56.9) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 148 คน (ร้อยละ 36.5) และเป็นนักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ จำนวน 201 คน (ร้อยละ 49.5)

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ใน 5 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังแสดงในตาราง 3-12

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษา (n = 406)		
	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ด้านกิจกรรมวิชาการ	3.96	0.57	มาก
ด้านกิจกรรมกีฬา	3.95	0.59	มาก
ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์	3.94	0.61	มาก
ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม	3.90	0.67	มาก
ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์	4.04	0.60	มาก
รวม	3.96	0.54	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกิจกรรมวิชาการ เป็นรายข้อ

	การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกิจกรรมวิชาการ	นักศึกษา (n = 406)		
		$\bar{X}$	SD	ระดับ
1	ส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสพัฒนาความรู้ทางด้านวิชาการได้ตรงกับความต้องการและความสนใจ	3.89	0.66	มาก
2	ส่งเสริมให้นักศึกษาเพิ่มพูนความรู้และทักษะทางวิชาการและวิชาชีพที่จะสามารถนำไปใช้ในการทำงานในอนาคต	3.99	0.75	มาก
3	ส่งเสริมให้นักศึกษาเพิ่มพูนความรู้วิชาการกว้างขวางขึ้น	4.00	0.77	มาก
4	ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี	3.97	0.76	มาก
5	ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.95	0.79	มาก
6	ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.15	0.77	มาก
7	ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง	3.90	0.81	มาก
8	เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความรู้ความสามารถของตัวเอง	3.91	0.80	มาก
9	ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน	3.91	0.83	มาก
	รวม	3.96	0.57	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกิจกรรมวิชาการโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกิจกรรมกีฬาเป็นรายข้อ

	การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษา (n = 406)		
		$\bar{X}$	SD	ระดับ
10	ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของนักศึกษา	3.99	0.89	มาก
11	ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาด้านน้ำใจของนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ถ้อย รู้จักการทำงานเป็นทีม	4.04	0.86	มาก
12	ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถภาพทางด้านร่างกายแก่นักศึกษา	4.04	0.83	มาก
13	ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกจิตใจให้เข้มแข็งอดทน	3.95	0.80	มาก
14	ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการเล่นกีฬา	3.90	0.83	มาก
15	ปลูกฝังให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการแข่งขันกีฬา	3.87	0.73	มาก
16	ส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาบุคลิกภาพ	3.86	0.81	มาก
17	ปลูกฝังความมีระเบียบวินัย เคารพกฎ กติกาและมีมารยาทในการเล่นกีฬา	3.88	0.76	มาก
18	ปลูกฝังนิสัยให้เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพที่ดี	4.00	0.78	มาก
	รวม	3.95	0.59	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกิจกรรมกีฬาโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ เป็นรายชื่อ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์		นักศึกษา (n = 406)		
		$\bar{X}$	SD	ระดับ
19	ส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีในการช่วยเหลือสังคม	4.02	0.72	มาก
20	ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างเพื่อทำประโยชน์ต่อสังคม	3.95	0.77	มาก
21	ช่วยให้นักศึกษารู้จักวางแผนการทำงานอย่างมีระบบ	3.90	0.79	มาก
22	ส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาด้านความสามัคคีจากการได้ทำกิจกรรมร่วมกันกับผู้อื่น	3.99	0.78	มาก
23	ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาชุมชน	3.85	0.77	มาก
24	ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้สภาพความเป็นจริงของสังคมทั้งในเมืองและชนบท	3.83	0.82	มาก
25	ส่งเสริมให้นักศึกษามีความอดทน	3.95	0.87	มาก
26	ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม	4.00	0.83	มาก
27	ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีเพื่อให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	3.96	0.82	มาก
28	ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการช่วยเหลือสังคม	3.94	0.83	มาก
รวม		3.94	0.61	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าเห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม เป็นรายข้อ

	การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม	นักศึกษา (n = 406)		
		$\bar{X}$	SD	ระดับ
29	ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.98	0.77	มาก
30	ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย	3.97	0.86	มาก
31	ส่งเสริมให้นักศึกษารู้คุณค่าและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมไทย	3.84	0.79	มาก
32	ช่วยให้นักศึกษามีความภาคภูมิใจและซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทย	3.88	0.82	มาก
33	ส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อทำนุบำรุงและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ	3.93	0.89	มาก
34	ช่วยให้นักศึกษามีโอกาสสัมผัสกับศิลปวัฒนธรรมด้วยการปฏิบัติจริง	3.88	0.89	มาก
35	ส่งเสริมให้นักศึกษาได้สืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติสู่สังคม	3.91	0.83	มาก
36	ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาทางด้านสุนทรีย์ภาพ	3.85	0.81	มาก
	รวม	3.90	0.67	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ เป็นรายข้อ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์		นักศึกษา (n = 406)		
		$\bar{X}$	SD	ระดับ
37	ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความสัมพันธ์อันดีและความสามัคคีในหมู่คณะ	4.00	0.78	มาก
38	ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรักและความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	4.04	0.83	มาก
39	ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความผูกพันอันดีต่อมหาวิทยาลัย	4.03	0.81	มาก
40	ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความผูกพันอันดีระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง	3.96	0.88	มาก
41	ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.09	0.76	มาก
42	ส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี	4.07	0.75	มาก
43	ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าใจแนวทางในการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	4.01	0.79	มาก
44	ส่งเสริมให้นักศึกษามีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	4.10	0.77	มาก
45	ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจในกลุ่มเพื่อน	4.08	0.77	มาก
รวม		4.04	0.60	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าเห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตามเพศ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	เพศชาย		เพศหญิง	
	(n = 175)		(n = 231)	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ด้านกิจกรรมวิชาการ	3.93	0.56	3.99	0.57
ด้านกิจกรรมกีฬา	3.91	0.58	3.98	0.60
ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์	3.86	0.60	4.00	0.62
ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม	3.77	0.65	4.01	0.66
ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์	3.98	0.55	4.09	0.64
รวม	3.89	0.51	4.01	0.56

จากตาราง 9 แสดงว่านักศึกษาชายและหญิงเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า	
	(n = 93)		(n = 103)		(n = 148)		(n = 62)	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
ด้านกิจกรรมวิชาการ	4.02	0.51	4.01	0.60	3.86	0.58	4.05	0.55
ด้านกิจกรรมกีฬา	4.03	0.55	4.05	0.62	3.89	0.60	3.80	0.54
ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและ บำเพ็ญประโยชน์	4.03	0.58	4.01	0.67	3.87	0.60	3.83	0.59
ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม	3.98	0.63	4.16	0.67	3.76	0.65	3.71	0.63
ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์	4.16	0.53	4.13	0.64	3.93	0.60	3.99	0.59
รวม	4.04	0.49	4.07	0.58	3.86	0.54	3.88	0.51

จากตาราง 10 แสดงว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักศึกษา ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	มนุษยศาสตร์ - สังคมศาสตร์ (n = 202)		วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี (n = 162)		วิทยาศาสตร์ สุขภาพ (n = 42)	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
	ด้านกิจกรรมวิชาการ	4.00	0.60	3.91	0.53	4.00
ด้านกิจกรรมกีฬา	3.99	0.61	3.89	0.60	3.99	0.45
ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและ บำเพ็ญประโยชน์	3.95	0.65	3.91	0.60	3.97	0.52
ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม	3.96	0.70	3.82	0.64	3.94	0.59
ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์	4.04	0.63	4.03	0.60	4.13	0.46
รวม	3.99	0.57	3.91	0.53	4.01	0.41

จากตาราง 11 แสดงว่านักศึกษากลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ โดยใช้การทดสอบที(t-test) ส่วนตัวแปรชั้นปี และกลุ่มสาขาวิชา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ดังแสดงในตาราง 12-17

ตาราง 12 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	เพศชาย		เพศหญิง		t	p
	(n = 175)		(n = 231)			
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ด้านกิจกรรมวิชาการ	3.93	0.56	3.99	0.57	-0.898	.370
ด้านกิจกรรมกีฬา	3.91	0.58	3.98	0.60	-1.203	.230
ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์	3.86	0.60	4.00	0.62	-2.364	.019
ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม	3.77	0.65	4.01	0.66	-3.651	.001
ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์	3.98	0.55	4.09	0.64	-1.701	.090
รวม	3.89	0.51	4.01	0.56	-2.257	.025

จากตาราง 12 แสดงว่านักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ส่วนด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ ไม่แตกต่าง

ตาราง 13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านกิจกรรมวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.42	0.81	2.52	.057
	ภายในกลุ่ม	402	128.25	0.32		
	รวม	405	130.67			
ด้านกิจกรรมกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	3	3.34	1.11	3.26	.022
	ภายในกลุ่ม	402	137.44	0.34		
	รวม	405	140.78			
ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	3	2.82	0.94	2.52	.058
	ภายในกลุ่ม	402	150.28	0.37		
	รวม	405	153.10			
ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	3	12.22	4.07	9.75	.001
	ภายในกลุ่ม	402	167.94	0.42		
	รวม	405	180.16			
ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	3	4.34	1.45	4.08	.007
	ภายในกลุ่ม	402	142.70	0.36		
	รวม	405	147.04			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	3.75	1.25	4.36	.005
	ภายในกลุ่ม	402	115.19	0.29		
	รวม	405	118.94			

จากตาราง 13 แสดงว่านักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านด้านกิจกรรมกีฬา และด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมและด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ ส่วนด้านกิจกรรมวิชาการ และด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ไม่แตกต่าง

ในส่วนของด้านกิจกรรมกีฬาจากการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟแล้ว

ไม่พบว่ามีคู่ใดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความแตกต่างที่มีอยู่ไม่ถึงระดับนัยสำคัญ และอาจเนื่องมาจากความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างไม่มากพอที่จะทำให้แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญก็เป็นได้ สำหรับด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์และโดยรวมทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของ เชฟเฟ่(Scheffe') ดังแสดงในตาราง 14-17

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า
ชั้นปีที่ 1	3.98	3.98	4.16	3.76	3.71
ชั้นปีที่ 2	4.16			*	*
ชั้นปีที่ 3	3.76				
ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	3.71				

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 15 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา	$\bar{X}$	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า
ชั้นปีที่ 1	4.16	4.16	4.13	3.93	3.99
ชั้นปีที่ 2	4.13			*	
ชั้นปีที่ 3	3.93				
ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	3.99				

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีโดยรวม จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา เป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา	ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4 และ สูงกว่า
$\bar{X}$	4.03	4.05	3.89	3.80
ชั้นปีที่ 1	4.03			
ชั้นปีที่ 2	4.05		*	
ชั้นปีที่ 3	3.89			
ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	3.80			

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา
โดยรวม แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ
ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 17 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

ความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านกิจกรรมวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.76	0.38	1.17	.311
	ภายในกลุ่ม	403	129.91	0.32		
	รวม	405	130.67			
ด้านกิจกรรมกีฬา	ระหว่างกลุ่ม	2	1.05	0.52	1.51	.222
	ภายในกลุ่ม	403	139.73	0.35		
	รวม	405	140.78			
ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	2	0.23	0.12	0.31	.735
	ภายในกลุ่ม	402	152.87	0.38		
	รวม	404	153.10			
ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.95	0.98	2.21	.112
	ภายในกลุ่ม	403	178.21	0.44		
	รวม	405	180.16			
ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	2	0.39	0.19	0.53	.587
	ภายในกลุ่ม	403	146.65	0.36		
	รวม	405	147.04			
รวมทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.66	0.33	1.12	.326
	ภายในกลุ่ม	403	118.28	0.29		
	รวม	405	118.94			

จากตาราง 17 แสดงว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ชั้นปี และกลุ่มสาขาวิชา

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระดับปริญญาตรี ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 และสูงกว่า ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จาก 3 กลุ่มสาขาวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ รวมทั้งสิ้น 406 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 5 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ รวม 45 ข้อ แบบสอบถามทั้งหมดนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .947

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน วิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ใช้การทดสอบที (t-test) ส่วนชั้นปีและกลุ่มสาขาวิชาที่ศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis Of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe')

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ และด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ยกเว้นด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์
3. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ ยกเว้นด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์
4. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในกลุ่มสาขาวิชาต่างกัน เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

จากการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมและในแต่ละด้าน อภิปรายผลดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเห็นด้วยกับการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีนโยบายในการดำเนินกิจกรรมตามกรอบวัตถุประสงค์ที่มุ่งพัฒนานักศึกษาครอบคลุมกิจกรรมทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ โดยจัดกิจกรรมขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้ การเสียสละเพื่อส่วนรวม และความพร้อมในทุกๆด้าน เพื่อให้ได้คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัย ดังที่สำนักกิจการนักศึกษา (2551: ออนไลน์) ได้กล่าวว่า นอกจากกิจกรรมทางด้านวิชาการแล้วมหาวิทยาลัยยังส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษารู้จักคิดและสร้างสรรค์กิจกรรมในแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอีกด้วย ซึ่งประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคตค่อนข้าง มาก เนื่องจากสังคมทุกวันนี้ไม่ต้องการแต่เพียงคนเก่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพและวิชาชีวิต จึงถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับปราโมทย์ โชติมงคล (2541: 14) ที่กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษานั้นเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากการเข้าร่วมกิจกรรม และการเรียนรู้จะสั่งสมในตัวนักศึกษาจนเกิดเป็นคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งกิจกรรมนักศึกษาเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เรียนรู้บทบาทหน้าที่ของ

ตนเอง เสริมสร้างความเป็นประชาธิปไตย รู้จักรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม ได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่ดี ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสหสวรรค์ ผลอรอด (2551: 65) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1.1 ด้านกิจกรรมวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสำนักพัฒนาและบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยได้มุ่งเน้นและส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาความรู้และทักษะด้านวิชาการอย่างมีคุณภาพ โดยเรียนรู้จากกิจกรรมต่างๆ เช่น การฝึกอบรมเรื่องที่มีประโยชน์ต่อนักศึกษา และเรื่องที่น่าสนใจ อาทิเช่น การปรับบุคลิกภาพเพื่อสร้างความมั่นใจ ภาวะความเป็นผู้นำ ทักษะการพูดในที่สาธารณะ ทักษะทางสังคม ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ (EQ) การจัดอบรมฯ เทคนิคการสมัครงาน การสอบสัมภาษณ์ เป็นต้น ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538:150) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ด้านการทำงานร่วมกับกลุ่ม สามารถเสนอความคิดเห็น แสดงตน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น พัฒนาความเข้าใจร่วมกัน พัฒนาความเป็นผู้นำ เสริมสร้างความสามัคคีระหว่างหมู่นักศึกษา รู้จักการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และการทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักฝึกหัดการทำงานอย่างมีระบบและฝึกความคิด การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับงานวิจัยของสหสวรรค์ ผลอรอด (2551: 66) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านกิจกรรมกีฬา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยได้มุ่งเน้นและส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักในความสำคัญ ของกิจกรรมกีฬา โดยจัดให้มีการบริการด้านสุขภาพ และจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อสร้างทักษะและประสบการณ์ให้กับนักศึกษาได้ออกกำลังกาย เรียนรู้กฎ กติกา มารยาท เพื่อให้เกิดพัฒนาการในทุกด้าน และนำมาซึ่งความพร้อมในการเรียนและปฏิบัติงาน เช่น การแข่งขันกีฬาน้ำเงินเกมส์ กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย กีฬาราชชมงคลเกมส์ เป็นต้น ดังที่ สมชาย ไกรสังข์ (2540: 2-7) กล่าวถึงไว้ว่า กิจกรรมกีฬา ซึ่งอยู่ภายใต้การจัดการและการดำเนินการที่ถูกต้องจะช่วยส่งเสริมให้บุคคลเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ สามารถปรับตนให้เข้ากับสังคมได้เป็นอย่างดี เช่น ด้านลักษณะประจำตัว จะส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีความกล้า ความคิดริเริ่ม ความอดทน ความเชื่อมั่นในตนเอง สำหรับลักษณะในหมู่ พวกเขาจะช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีความเห็นอกเห็นใจ มีความสุภาพ มีความร่วมมือกัน มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีน้ำใจนักกีฬา เคารพในสิทธิผู้อื่น เสียสละประโยชน์ส่วนตนและเป็นผู้นำ-ผู้ตามที่ดี จะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถรู้พฤติกรรมของผู้ที่มีส่วนร่วมได้เป็นอย่างดี เพื่อจะช่วยเหลือ แก้ไข ให้เป็นผู้ที่มีคุณลักษณะเป็นที่ปรารถนาของสังคมและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ หวัน วงศ์แก่นท้าว (2548: 80) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬาอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ช่วยให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ และเสียสละเพื่อส่วนรวม ได้เข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่อยู่ในที่ห่างไกลความเจริญ ขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวก ขาดโอกาสในการศึกษา ฯลฯ นักศึกษาจึงอาสาเข้าไปพัฒนาสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น โครงการสร้างป้ายบอกทางมาวัด กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาชนบท การอนุรักษ์ป่าชายเลน เป็นต้น ดังที่สำเนา ขจรศิลป์ (2538: 128) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมพัฒนาสังคมเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ อาสาพัฒนา อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นตลอดจนมีความสำนึกถึงความรับผิดชอบที่ดีต่อสังคมโดยเฉพาะชนบท เสริมสร้างให้นักศึกษามีความสามัคคี มีความรับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวมในระหว่างนักศึกษาร่วมสถาบันและสถาบันต่างกัน เพื่อฝึกให้นักศึกษา เป็นผู้ที่มีความสามารถและเป็นผู้ตามที่ดี โดยรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ รู้จักผ่อนปรนและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น มีเหตุผล รอบคอบ และอดทน ส่งเสริมและกระตุ้นให้ประชาชนในชนบทเห็นความสำคัญของการพัฒนา รวมทั้งมีความคิดที่สร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ท้องถิ่นของตนเอง และมีความเสียสละเพื่อส่วนรวม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาสุวัฒน์ ปรี้อปริง (2548: 66) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิต พบว่า นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านการบำเพ็ญประโยชน์อยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมไทย โดยมีคณะศิลปกรรมศาสตร์ที่มีการจัดกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมในรูปแบบของการอนุรักษ์ จัดขึ้นทั้งงานภายในมหาวิทยาลัยและนอกมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังมีฝ่ายศิลปวัฒนธรรมที่เลือกโดยองค์การนักศึกษาเป็นตัวการันตีได้ว่ามหาวิทยาลัยได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านนี้ ตลอดจนการทำนุบำรุงศาสนา ที่มีสถาบันวัฒนธรรมมงคลเฉลิมพระเกียรติ ได้รวบรวมค้นคว้าวัฒนธรรมที่มีมาแต่ดั้งเดิม และการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น อบรมจริยธรรมนักศึกษา โครงการแห่เทียนพรรษา โครงการจัดทำบอร์ดลูกกตัญญู ร่วมทำบุญทอดผ้าป่าสามัคคี เป็นต้น เพื่อเป็นการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย และนักศึกษาอาจมองเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการส่งเสริมความสามัคคี เกิดความรักและภาคภูมิใจศิลปวัฒนธรรมไทย ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538: 151) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นการพัฒนาให้นักศึกษามีความเป็นไทย รู้จักภาคภูมิใจในความมีเอกลักษณ์ของชาติ ชื่นชมศิลปวัฒนธรรม ระเบียบ ประเพณี ดนตรี นาฏศิลป์ไทย และพัฒนานักศึกษาให้มีบุคลิกภาพ มีความสามัคคี มีความประพฤติที่ดีงามสอดคล้องกับลักษณะวัฒนธรรมของคนไทย และเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ เป็นที่ต้องการของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรกช ศิริ (2536: 116) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักศึกษามีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาด้วยการจัด กิจกรรมต่างๆ ให้นักศึกษาเกิดความรักความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยหรือระหว่างนักศึกษาในคณะหรือ รุ่นพี่กับรุ่นน้อง และมีความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ ตลอดจนการส่งเสริมให้ นักศึกษาได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ ดังที่ ทบวงมหาวิทยาลัย (2542: 8) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาตัวนิสิตนักศึกษา ให้ใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมค่านิยมด้านความร่วมมือ สามัคคี รับผิดชอบและเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและ ผู้ตามที่ดี และเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหวั่น วงศ์แก่นท้าว (2548: 81) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตเห็นด้วยกับการเข้าร่วม กิจกรรมนักศึกษาด้านส่งเสริมความสามัคคีและความสัมพันธ์ของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก

2. นักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะนิสัย ความสนใจ และการใช้ชีวิตของนักศึกษาชายและหญิงต่างกัน เช่น นักศึกษาชายชอบการต่อสู้ มีภาวะความเป็นผู้นำ มีความพร้อมทางร่างกายที่เอื้อต่อการปฏิบัติในบางกิจกรรมมากกว่านักศึกษาหญิง ส่วนนักศึกษาหญิงมี จิตใจที่อ่อนโยน มีระเบียบ สามารถปฏิบัติตนอยู่ในกรอบวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี ดังที่ กฤษณา ศักดิ์ศรี (2534: 124-125) กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้มนุษย์แตกต่างกันประการหนึ่ง นั่นคือ ความแตกต่าง เรื่องเพศ โดยเพศหญิงและเพศชายย่อมมีความแข็งแรง ความมั่นคง ความอ่อนไหว ความรู้สึกรับผิดชอบ ในขนบธรรมเนียมและความเชื่อที่ต่างกัน โดยเพศชายชอบบู้ ต่อสู้ โลดโผน ส่วนเพศหญิงชอบความ สวยงาม ละเอียดย่อน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของสมัคร ภูมิเขต (2551:71) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวมแตกต่างกัน

ส่วนด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมี ความคิดเห็นแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาหญิงส่วนใหญ่ต้องการมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ ต่อสังคมมากกว่านักศึกษาชาย และคิดว่างานสังคมเป็นงานที่สนุก ซึ่งจะเห็นได้จากงานพัฒนาสังคมใน ปัจจุบันผู้หญิงเข้ามามีบทบาทมากในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนรวมทั้งการช่วยเหลือ สังคมในด้านต่างๆ แม้ลักษณะธรรมชาติของผู้ชายจะชอบการผจญภัยและสิ่งที่ท้าทายก็ตาม แต่ก็มีความ ละเอียดยรอบคอบและความอดทนน้อยกว่าผู้หญิง จึงอาจส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมที่ แตกต่างกัน ดังที่ นิวโคมบ์ และคณะ (ทองเรียน อมรวิฑูล. 2525: 36 ; อ้างอิงจาก Newcomb and others. 1967) กล่าวว่า นักศึกษาหญิงที่ชอบสังคมจะให้ความสนใจกับงานสังคม แต่ในขณะที่เดียวกันก็ ทำงานหนักเพื่อเรียนรู้ให้ผ่านเกณฑ์ไป สอดคล้องกับ กรกช ศิริ (2538: 107-113) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์แตกต่างกัน โดยนักศึกษาชายมีปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์มากกว่านักศึกษาหญิง

สำหรับด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาหญิงมองเห็นคุณค่าและความสำคัญเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมมากกว่านักศึกษาชาย โดยถ้าได้รับการปลูกฝังให้ทำแต่สิ่งที่ดีงามจะเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนได้ดีกว่าเพศชาย อีกทั้งยังมีโอกาสสัมผัสกิจกรรมได้ด้วยการปฏิบัติจริง เช่น การเข้าร่วมประกวดนางนพมาศ การฟังเทศน์ เป็นต้น ดังที่ กัญญา สุวรรณแสง (2538: 75) กล่าวว่า เพศหญิงมีความสุภาพ เก็บตัว ควบคุมจริตกิริยา ได้ดีกว่าเพศชายทั่วไป ทั้งนี้ก็อาจมีกรณีพิเศษเป็นส่วนน้อยที่หญิงประพฤติเยี่ยงชาย หรือชายประพฤติเยี่ยงหญิง เหตุที่ความผิดแผกทางสังคมนี้นี้ขึ้นก็เนื่องด้วยวัฒนธรรมของสังคมเป็นไปอย่างนั้น เช่นในสังคมของเราหวังกันไว้และต้องการให้เพศหญิงเป็นคนเก็บเนื้อเก็บตัว ไม่ประพฤติโลดโผน ไม่เที่ยวตีกันคำคิน มีระเบียบเรียบร้อย ท่าทีก็อ่อนช้อยละไมละมุน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวณา ใจประสาธ (2534: 101) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การดำรงชีวิตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ด้านการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า นักศึกษาหญิงมีความสนใจกิจกรรมการตักบาตรข้าวสารอาหารแห้งในวันตักบาตรเทโวสูงกว่านักศึกษาชาย

ด้านกิจกรรมวิชาการ ด้านกิจกรรมกีฬา และด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลักษณะของกิจกรรมดังกล่าวมีองค์ความรู้และทักษะประสบการณ์สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาทุกเพศ โดยนักศึกษาอาจมองว่ากิจกรรมเหล่านี้มุ่งพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการ พัฒนาระบวนการคิด ฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม มีความสามัคคีและความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน และสามารถพัฒนาทักษะทางด้านต่างๆ ให้เป็นนักศึกษาที่มีความสมบูรณ์ จึงอาจส่งผลให้นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นกับการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2538:150) กล่าวว่า งานกิจกรรมช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนรู้จักตนเองมากขึ้น โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ อันเป็นผลทำให้แต่ละคนสามารถพัฒนาการเรียน วิชาการ สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ วุฒิภาวะ สู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งกระบวนการทางการศึกษาที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ที่ใช้พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทำให้สถาบันอุดมศึกษา บรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษาและการทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในกระบวนการกิจกรรมของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่น เกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจต่ออาจารย์ และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น (สำเนา ขจรศิลป์, 2538: 113) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยหวั่น วงศ์แก่นท้าว (2548: 82-83) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการ ด้านกีฬาและด้านส่งเสริมความสามัคคีอันดีและความสัมพันธ์ของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา โดยรวมแตกต่างกัน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมศึกษาด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเอง มีประสบการณ์และวุฒิภาวะเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้เรียนรู้มาแล้ว 1 ปี มีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นมากกว่ากิจกรรมภายนอก ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เคยมีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมมาก่อนแล้ว รูปแบบของกิจกรรมอาจไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ประกอบกับนักศึกษาไม่มีเวลาว่างเพราะมีวิชาเรียนที่มากขึ้น นักศึกษามีกลุ่มเพื่อนสนิทมากขึ้นจึงมีการชักชวนเข้าร่วมกิจกรรมภายนอกที่ดึงดูดความสนใจมากกว่ากิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า เป็นชั้นปีที่ต้องเตรียมตัวเข้าสู่การประกอบอาชีพ จึงสนใจออกไปหาประสบการณ์ข้างนอก เพื่อเรียนรู้ชีวิตในสังคม จึงอาจส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวแตกต่างกัน ดังที่ เฟรเดอริค (เหตุทัย ศุภลักษณ์. 2525: 36; อ้างอิงจาก Frederick. 1959) กล่าวว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทัศนคติทางบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา เพราะนักศึกษาเห็นความสำคัญของวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นต้นว่าเป็นการพัฒนาให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้นที่จะเรียนรู้การอยู่ในสังคม มีความรับผิดชอบ ได้ฝึกคิดและตัดสินใจให้รู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน และเพื่อพัฒนาความสามัคคีในหมู่คณะ ขณะที่ ทองเรียน อมรัชกุล (2525: 39) กล่าวว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จะมีวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของตนเองเป็นเอกลักษณ์เฉพาะในลักษณะที่สูงมาก สำหรับในกลุ่มนักศึกษาด้วยกันเองจะมีความคิดเห็นแตกแยกออกไปน้อยมาก กล่าวคือมีความคิดไปในแนวเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ มีค่านิยมคล้ายคลึงกันและทุกคนจะมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 4 นักศึกษาพวกนี้มีแนวโน้มที่จะหันความสนใจออกไปจากมหาวิทยาลัย เริ่มตั้งแต่ไม่สนใจวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของนิสิต รวมทั้งไม่ยอมรับระเบียบประเพณีของนิสิตด้วยกันเอง โดยส่วนใหญ่แล้วจะสนใจกับเรื่องส่วนตัว เฉพาะอย่างยิ่งชีวิตภายหลังสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในระดับปริญญาตรีไปแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสายพิณ สุดคณี (2536: 82) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี พบว่า นักศึกษาที่มีในชั้นปีที่ต่างกัน มีความต้องการเข้าร่วมในกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน

ส่วนด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพิ่งเข้ามาเรียนในรั้วมหาวิทยาลัย จึงมีความกระตือรือร้นและอยู่ในช่วงกำลังปรับตัวด้านการเรียนพร้อมกับเรียนรู้ภาวะแวดล้อมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย ต้องการสานความสัมพันธ์กับเพื่อนและรุ่นพี่เพื่อสร้างสังคม จึงให้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่า ส่วนชั้นปีที่ 3 มีภาระการเรียนที่เพิ่มขึ้น จึงถ่ายทอดประสบการณ์ให้กับรุ่นน้อง เพื่อลดบทบาทของตัวเองลง จึงอาจส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวแตกต่างกัน ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543: 23) กล่าวว่านิสิตชั้นปีที่ 1 มีความตื่นตัวและสนใจต่อทุกๆ สิ่งรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมการเรียนหรือกิจกรรมสังคมในมหาวิทยาลัย มีความตั้งใจ

ในการศึกษาและอยากปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมมหาวิทยาลัย และเชื่อฟังคำสั่งสอนของอาจารย์ ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มักจะสงบเงียบ ชอบอยู่กับกลุ่มเพื่อนๆ มีความเฉยเมยต่อสังคมและมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสหสวรรค์ ผลอรรถ (2551: 68) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในกลุ่มสาขาวิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งอาจเป็นเพราะลักษณะของกิจกรรมต่างๆที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น ไม่ได้เน้นเฉพาะกลุ่มสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง แต่จัดให้นักศึกษาโดยทั่วไปได้มีส่วนร่วมรับประโยชน์และประสบการณ์ไปพร้อมๆกัน ทำให้นักศึกษาทุกกลุ่มสาขาวิชาได้เรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ส่งผลให้มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ดังที่บุริญชัย จงกลณี (2525: 78) กล่าวไว้ว่า กิจกรรมนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่สถานศึกษาหรือนักศึกษา จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการแสดงออก ซึ่งความสนใจและสามารถทำให้เกิดการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตยาภรณ์ เจริญทรัพย์ (2547: 55) ที่ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในรูปแบบกิจกรรมบังคับ พบว่า นิสิตที่ศึกษาในคณะวิชาที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในรูปแบบกิจกรรมบังคับโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านกิจกรรมวิชาการ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาด้านวิชาชีพยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมวิชาการที่ต่อเนื่องและมีความหลากหลายตรงกับความสนใจของนักศึกษา มีการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมอย่างทั่วถึง ควรส่งเสริมให้มีการจัดฝึกอบรมด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อฝึกกระบวนการคิดและทักษะจนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ควรจัดหาอุปกรณ์และเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมให้มีความน่าสนใจมากขึ้น

2. ด้านกิจกรรมกีฬา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาด้านวิชาชีพยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนเกี่ยวกับสถานที่และอุปกรณ์กีฬาที่ทันสมัยและเพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ควรมีกิจกรรมด้านกีฬาที่หลากหลายและมีการวางแผนงานเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการแข่งขัน สิ่งสำคัญคือควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง

3. ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการ

เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาด้านวิชาชีพยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยควรมีการส่งเสริมกิจกรรมปลูกจิตสำนึกนักศึกษาให้สนใจและเห็นความสำคัญของการพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม ควรให้การสนับสนุนด้านงบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมนี้นอกจากจะพัฒนาสังคมให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นแล้ว ยังสร้างประสบการณ์ตรงให้กับนักศึกษาได้เรียนรู้ถึงสภาพที่แท้จริงของสังคม รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีความสามัคคี และมีความเสียสละ

4. ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาด้านวิชาชีพยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมไทยอย่างต่อเนื่อง เช่น กิจกรรมวันสำคัญต่างๆ และขนบธรรมเนียมประเพณีไทย เป็นต้น มีการสอดแทรกคุณธรรมเพื่อนำมาปรับใช้ในชีวิตและปลูกฝังค่านิยมที่ดี ด้วยการจัดกิจกรรมปฏิบัติธรรมแก่นักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาใกล้ชิดกับศาสนามากขึ้น และกิจกรรมที่จัดควรมีการประชาสัมพันธ์ในหลายรูปแบบอย่างทั่วถึง

5. ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับมาก เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาด้านวิชาชีพยิ่งขึ้น มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้อง ปลูกฝังความสามัคคีโดยให้นักศึกษาทุกคน มีโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรม มีการวางแผนและประสานงานที่ดีจากสโมสรนักศึกษาเพื่อให้กิจกรรมที่จัดขึ้นมีความน่าสนใจ ควรมีการพัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ให้มีความน่าสนใจ เพื่อให้นักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัยได้รับข่าวสารอย่างทั่วถึง ซึ่งนอกจากจะได้รับความรู้และทักษะที่ดีแล้วยังสร้างความประทับใจให้กับนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมอีกด้วย ทั้งนี้มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนา เช่น เสี่ยงตามสายที่ทั่วถึงทุกคณะ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาพฤติกรรมและการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ควรศึกษาทัศนคติของผู้บริหาร และอาจารย์ต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. ควรศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
4. ควรศึกษารูปแบบและลักษณะการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่เหมาะสมกับคุณลักษณะของนักศึกษา
5. ควรศึกษาการได้รับประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรกช ศิริ. (2536). การศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2527). แนวพระราชดำริเก้ารัชกาล. กรุงเทพฯ: คูรุสภาลาดพร้าว.
- กฤตยากรณ์ เจริญทรัพย์. (2547). พฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในรูปแบบกิจกรรมบังคับ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2534). มนุษย์สัมพันธ์. กรุงเทพฯ: อักษรพิทยา.
- กันยา สุวรรณแสง. (2538). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: อักษรพิทยา.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). รูปแบบและภารกิจอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานโครงการปฏิรูป.
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2545). สรุปความคิดเห็นผู้นำนิสิตนักศึกษา เรื่อง รูปแบบการจัดกิจกรรมรับน้องใหม่และประชุมเชียร์สร้างสรรค์. หน้าคำนำ
- คณิตา เกตุสุวรรณ. (2551,19 กันยายน). สัมภาษณ์โดย ณิชพัชร์ วงศ์สุวรรณ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ชาญชัย อินทรประวัติ. (2545). กิจกรรมนักศึกษา เรื่องของการเล่นที่ต้องบริหารจัดการโดยผู้จริงและต้องทำจริงๆ. ในเอกสารประกอบโครงการประชุมสัมมนาพัฒนาการบริหารและแนวทางส่งเสริมความก้าวหน้าบุคลากรด้านกิจการนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. หน้า 4-5.
- ชนารัญช์ สุวรรณน้อย. (2551,19 กันยายน). สัมภาษณ์โดย ณิชพัชร์ วงศ์สุวรรณ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2542). โครงการ/กิจกรรมวิจัยและพัฒนาเพื่อส่งเสริมคุณธรรม/จริยธรรมให้นิสิต/นักศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา.
- _____. (2543). การจัดกิจกรรมนิสิต/นักศึกษาเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม สำหรับบัณฑิตอุดมคติไทย. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา.
- _____. (2543). มาตรฐานกิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- _____. (2545). สรุปโครงการส่งเสริมกิจการนิสิตนักศึกษา ปีงบประมาณ 2544. กรุงเทพฯ: กองการบริการการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดมหาวิทยาลัย.
- ทองเรียน อมรัชกุล. (2525). การบริหารกิจการนิสิต ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.
- ทัศนีย์ เกตุขุนทด. (2551,19 กันยายน). สัมภาษณ์โดย ณิชพัชร์ วงศ์สุวรรณ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

- ธนาภรณ์ เข้มกลัด. (2551,19 กันยายน). สัมภาษณ์โดย ฉันทาพัชร์ วงศ์สุวรรณ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ธิดารัตน์ บุญนุช. (2543). การพัฒนากิจกรรมนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- เนาวรัตน์ กังเม็ง. (2543). ทักษะของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรม มหาวิทยาลัย รังสิต. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุรุษชัย จงกลณี. (2525). การบริหารงานบริการและกิจการนักศึกษา. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปราโมทย์ โชติมงคล. (2539). นโยบายกิจการนักศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ในแผนพัฒนาฯ ระยะ 8. หน้า 14.
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ.2550-2554. (2551). สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2551, จาก <http://www.idd.go.th/Thaihtml/05022007/PDF/PDF01/index.htm>
- พรพรรณ ชาญชัยมิ่งขวัญ. (2551,19 กันยายน). สัมภาษณ์โดย ฉันทาพัชร์ วงศ์สุวรรณ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พระมหาสุวัฒน์ ปรีอปรัง. (2548). ทักษะของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนิสิต. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชราภรณ์ สองศรี. (2551,19 กันยายน). สัมภาษณ์โดย ฉันทาพัชร์ วงศ์สุวรรณ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ภาวนา ใจประสาท. (2534). การศึกษาการดำรงชีวิตของนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มนัส นิลสวัสดิ์. (2547). แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2548). ปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2548. กรุงเทพฯ: กองพัฒนานักศึกษา.
- (2550). คู่มือการดำเนินกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. กรุงเทพฯ: กองพัฒนานักศึกษา.
- (2550). แผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 10 พ.ศ.2550 – 2554 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. กรุงเทพฯ: กองพัฒนานักศึกษา.
- (2551). ประวัติความเป็นมาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. สืบค้นเมื่อ 29 พฤศจิกายน 2551, จาก <http://mis.rmutt.ac.th/>
- ยุพา มาระสุตร์. (2551,1 เมษายน). สัมภาษณ์โดย ฉันทาพัชร์ วงศ์สุวรรณ ที่กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

- วเรศ จันทรศร. (2545). เครือข่ายผู้นำนักศึกษากับการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา, ใน *สรุปการประชุมสัมมนาผู้นำนิสิตนักศึกษา*. หน้า 6-7. กองบริการการศึกษา: สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- วิัญญา เทศนา. (2547). *ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิวัฒน์ จิตตपालกุล. (2541). *รูปแบบจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). *งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2538). *กิจการนักศึกษายุคโลกาภิวัตน์. ใน เอกสารทางวิชาการ คณะกรรมการกิจการนักศึกษา สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย*. หน้า 150-151.
- (2543). *การพัฒนากิจการนิสิตนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายพิน สุตคนึง. (2536). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาและการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สมชาย บุญญบาล. (2541). *ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลส่วนกลาง ที่จัดการเรียนการสอนด้านบริหารธุรกิจ*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมชาย ไกรสังข์. (2540). *เอกสารประกอบการสอนวิชา พล 181 บริหารกาย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมชาย เมฆฉาย. (2551, 19 กันยายน) *สัมภาษณ์โดย ณิชทรัพย์ วงศ์สุวรรณ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*.
- สมหวัง ชัยเจริญคุณากรณ์. (2549). *ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีทัศนะต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สหสวรรค์ ผลอรอด. (2551). *ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมักร ภูมิเขต. (2551). *ความพึงพอใจของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปรินญาณิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สุธรรม อารีกุล. (2541). รายงานการวิจัยประกอบการร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542
ประเด็นการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- สุพร ตั้งสมวรวงษ์. (2542). การอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21, ใน เอกสารประกอบการสัมมนา
ทางวิชาการอุดมศึกษาสัมพันธ์. หน้า75-76. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สุราริณี ทรงรัมย์. (2551,19 กันยายน). สัมภาษณ์โดย ณิชพัชร์ วงศ์สุวรรณ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุภัค ห่วงมณี. (2551,19 กันยายน). สัมภาษณ์โดย ณิชพัชร์ วงศ์สุวรรณ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุริรัตน์ จินพงษ์. (2548). การจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏนครสวรรค์ตามทัศนะของนักศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักกิจการนักศึกษา. (2550,30 กรกฎาคม). สืบค้นเมื่อ 7 กันยายน 2551, จาก
http://studentaff.eau.ac.th/activiti/ac_m001a.php.
- สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2544). อะไรคือปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนานักศึกษา,
จากเอกสารสรุปย่อการประชุมสัมมนานโยบายและแนวทางการพัฒนานิสิตนักศึกษา. หน้า 10.
กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2537). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 1: พื้นฐานและบริการนักศึกษา. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- (2538). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2: การพัฒนานักศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษม
บัณฑิต.
- โสภณ อรุณรัตน์. (2542). รายงานการวิจัยเรื่องสภาพปัญหาและความต้องการในการดำเนินงานกิจกรรม
นักศึกษาของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- หฤทัย สุภลักษณ์. (2548). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติการเข้าร่วมกิจกรรม ของนักศึกษาสถาบัน
ราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- หวัน วงศ์แก่นท้าว. (2548). ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
เกษมบัณฑิต. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Chamber, Tony ;& Christine, Phelps E. (Fall. 1993). "Student Activism as a Form of
Leadership and Student Development," *NASPA Journal*. 31(1) 19:29.
- Good ,Carter V. (1973) . *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill.
- Harrold, Roger Davis. (1967). *The Control of Student Extra- Curriculum life in American Higher
Education*. Dissertation Abstracts. 27 (67): 2782-A.

- Jamias, Camelo J. (1969). *Student Extra – Curriculum Activities and Public Relations, in Student Problem in Southeast Asian University*. Malaysia: University of Malaya.
- Middleton W.E. (1961). *Basic Principle of Extra – Curricular Activities*. Canada: University of Toronto Press.
- Packwood , W.T. (1977). *College Student Personnel Services*. Illinois : Springfield.
- Stroup , Herbert . (1964). *Toward a Philosophy of Student Activities*. Minneapolis: University of Minnesota Press.
- Winston , Roger B.Jr. and Massaro, Anne V. (1987) . “Extra Curricular Involvement Inventory : An Instrument for Assessing Intensity of student Development,” *Journal of College Student Personnel*.
- Yamane , T . (1967) . *Statistic : An Introductory Analysis* . New York: Harper and Row.
- Yeager, W.A. (1959). *Administration and Pupils*. New York: Harper & Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลชัยบุรี

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชัยบุรี ขอความร่วมมือผู้ตอบแบบสอบถามได้โปรดตอบแบบสอบถามฉบับนี้ให้ตรงกับความเป็นจริง ตามความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่านมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ทุกข้อ ซึ่งคำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชัยบุรีให้เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาต่อไป

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชัยบุรี

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้

นางสาวณิชาพัชร วังศ์สุวรรณ
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. ชั้นปี

- ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2
 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า

3. กลุ่มสาขาวิชา

- มนุษยศาสตร์ - สังคมศาสตร์
 วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี
 วิทยาศาสตร์สุขภาพ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียง

ช่องเดียว โดยพิจารณาตามค่าน้ำหนักคะแนนดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับมากที่สุด
 คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับมาก
 คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับปานกลาง
 คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับน้อย
 คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความนั้นในระดับน้อยที่สุด

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
กิจกรรมวิชาการ					
1.ส่งเสริมให้นักศึกษามีโอกาสพัฒนาความรู้ทางด้านวิชาการได้ตรงกับความต้องการและความสนใจ					
2.ส่งเสริมให้นักศึกษาเพิ่มพูนความรู้และทักษะทางวิชาการและวิชาชีพที่จะสามารถนำไปใช้ในการทำงานในอนาคต					
3.ส่งเสริมให้นักศึกษาเพิ่มพูนความรู้วิชาการกว้างขวางขึ้น					
4.ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาลักษณะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี					
5.ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
6.ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น					
7.ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง					
8.เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความรู้ความสามารถของตัวเอง					
9.ส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน					

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปานกลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อยที่สุด (1)
กิจกรรมกีฬา					
10.ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของ นักศึกษา					
11.ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาด้าน น้ำใจของนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รู้จักการทำงานเป็นทีม					
12.ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถภาพ ทางด้านร่างกายแก่นักศึกษา					
13.ส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกจิตใจให้ เข้มแข็งอดทน					
14.ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และ ทักษะเกี่ยวกับการเล่นกีฬา					
15.ปลูกฝังให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อ การแข่งขันกีฬา					
16.ส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาบุคลิกภาพ					
17.ปลูกฝังความมีระเบียบวินัย เคารพ กฎ กติกาและมีมารยาทในการเล่นกีฬา					
18.ปลูกฝังนิสัยให้เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ ที่ดี					

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
กิจกรรมพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์					
19. ส่งเสริมให้นักศึกษามีจิตสำนึกที่ดีในการช่วยเหลือสังคม					
20. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้เวลาว่างเพื่อทำประโยชน์ต่อสังคม					
21. ช่วยให้นักศึกษารู้จักวางแผนการทำงานอย่างมีระบบ					
22. ส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาด้านความสามัคคีจากการได้ทำกิจกรรมร่วมกันกับผู้อื่น					
23. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาชุมชน					
24. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้สภาพความเป็นจริงของสังคมทั้งในเมืองและชนบท					
25. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความอดทน					
26. ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักเสียสละประโยชน์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม					
27. ปลุกฝังจิตสำนึกที่ดีเพื่อให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ					
28. ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะในการช่วยเหลือสังคม					

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม					
29.ปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีต่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม					
30.ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย					
31.ส่งเสริมให้นักศึกษารู้คุณค่าและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมไทย					
32.ช่วยให้นักศึกษามีความภาคภูมิใจและซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมไทย					
33.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมเพื่อทำนุบำรุงและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ					
34.ช่วยให้นักศึกษามีโอกาสสัมผัสกับศิลปวัฒนธรรมด้วยการปฏิบัติจริง					
35.ส่งเสริมให้นักศึกษาได้สืบสานศิลปวัฒนธรรมของชาติสู่สังคม					
36.ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาทางด้านสุนทรียภาพ					

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
กิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์					
37. ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความสัมพันธ์อันดีและความสามัคคีในหมู่คณะ					
38. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความรักและความภาคภูมิใจในการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี					
39. ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความผูกพันอันดีต่อมหาวิทยาลัย					
40. ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความผูกพันอันดีระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้อง					
41. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น					
42. ส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ดี					
43. ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าใจแนวทางในการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี					
44. ส่งเสริมให้นักศึกษามีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี					
45. ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจในกลุ่มเพื่อน					

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศธ 0519.12/๖๖๕๐

วันที่ ๑๖ เมษายน 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวนิชาพัชร วงศ์สุวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานินพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา วัฒนามรงค์ และ อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสม্বরพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานินพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลฤดี และ อาจารย์ ดร.อรรมณพ โพธิ์สุข เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวนิชาพัชร วงศ์สุวรรณ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศษ 0519.12/๖๖๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖๖ เมษายน 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เนื่องด้วย นางสาวนิชาพัชร วงศ์สุวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังฉรา วัฒนาณรงค์ และ อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์คำรณ สุนทรานนท์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวนิชาพัชร วงศ์สุวรรณ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ตันดีวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิติ โทรศัพท 085-9551-474

ที่ ศธ 0578.16 / 5873

กองกลาง สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

๒ พฤศจิกายน 2552

เรื่อง อนุญาตให้เข้าเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

อ้างถึง หนังสือบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ศธ 0519.12/7751 ลงวันที่ 27 เมษายน 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุญาตให้นางสาวมิชาพัชร วงศ์สุวรรณ
นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เข้าเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรื่อง “ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มนตรี น่วมจิตร)

ผู้อำนวยการกองกลาง

กองกลาง สำนักงานอธิการบดี

โทร. 0 2549 3013

โทรสาร 0 2577 2357

ที่ ศท.051.12/๖๖๕1

กองกลาง
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
วันที่ ๖ ๙ ๖๐
วันที่ ๙ ๗ ๖๕
๑๙ ๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖๕ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เนื่องด้วย นางสาวณิชชาพัชร วงศ์สุวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญญา วัฒนานนท์ และ อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวาทย์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 และสูงกว่า ภาคปกติทุกคณะ จำนวน 30 คน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวณิชชาพัชร วงศ์สุวรรณ ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

เรียน พล. ๓๐๖๓๖๖
 รศ.ดร.อัญญา วัฒนานนท์
 อธิการบดี
 ๑ พ.ย.๕๒

ขอแสดงความนับถือ
 (รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

San san. 5
 10/๖๕๕๒

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 โทร. 02-664-1000 ต่อ 5730
 หมายเหตุ: สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085-9551-474

๑๖๖๖๖๖๖๖
 ๑๖๖๖๖๖๖๖๖๖
 ๑๖๖๖๖๖๖๖๖๖๖๖

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1. ชื่อ – นามสกุล   ดร.อรรถนพ โพธิสุข
ตำแหน่ง   อาจารย์
สังกัด   สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ชื่อ – นามสกุล   ดร.จรรุวรรณ สกุลคู
ตำแหน่ง   อาจารย์
สังกัด   สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. ชื่อ – นามสกุล   ผศ.คำรณ สุนทรานนท์
ตำแหน่ง   รองคณบดี คณะศึกษาศาสตร์
สังกัด   มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ภาคผนวก ง

ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

ค่าอำนาจจำแนกความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี เป็นรายข้อ

กิจกรรมวิชาการ		ด้านกิจกรรมกีฬา		ด้านกิจกรรมพัฒนาสังคมและ บำเพ็ญประโยชน์	
ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก (t)
1.	3.33	1.	4.33	1.	3.33
2.	2.02	2.	1.83	2.	4.44
3.	2.34	3.	3.90	3.	5.00
4.	1.78	4.	2.83	4.	1.82
5.	2.40	5.	3.33	5.	3.63
6.	2.39	6.	1.79	6.	3.74
7.	3.60	7.	4.83	7.	3.00
8.	3.36	8.	4.58	8.	2.08
9.	7.00	9.	3.99	9.	2.16
				10.	2.16

ด้านกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม   ด้านกิจกรรมนักศึกษาสัมพันธ์

ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจ จำแนก (t)
1.	6.07	1.	3.35
2.	4.24	2.	2.08
3.	3.00	3.	3.79
4.	3.63	4.	4.08
5.	3.33	5.	4.44
6.	3.56	6.	5.15
7.	3.56	7.	3.47
8.	2.70	8.	4.28
		9.	3.47

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = .947

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาวณิชาพัชร วังศ์สุวรรณ
วันเดือนปีเกิด	7 กันยายน พ.ศ. 2525
สถานที่เกิด	ร.พ. บางกะปิ กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	290 เจ.เจ.อพาร์ทเมนท์ ซ.เฉลิมพระเกียรติ ร.9 (ซอย 30) แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กทม.10250
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูสอนนาฏศิลป์ - ดนตรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนคลองปักหลัก สำนักงานเขตประเวศ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง (นาฏศิลป์ไทย) จากวิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี
พ.ศ. 2548	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (นาฏศิลป์ไทย) จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
พ.ศ. 2553	การศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ